

81 ilde 3 ay OHAL ilan edildi!

OHAL'e karşı birlik, mücadele, zafer!

S/04

Medya işbirliğiyle OHAL'e

S/14

Klikler arası değil, halk demokrasisi

S/16

Haftalık-93

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

27 Temmuz-2 Ağustos 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

#HürşitKülterNerede

DBP Şirnex yöneticisi Hürşit Külter'den 27 Mayıs gününden beri haber alınamıyor. 23. Jandarma Sınır Tümen Komutanlığı'nda tutulduğu görgü tanıklarınca söylenen Külter'in gözaltında olduğu kabul edilmiyor. Gözaltında kaybetmeleriyle meşhur olan TC'ye karşı ısrarla Hürşit Külter nerede olduğunu soruyoruz!

15 Temmuz'un ardından...

Daha çok erkek olduk
o gece...

S/02

Klikler arasındaki savaşa karşı

HALK DEMOKRASİSİ!

Askeri darbe ya da AKP'nin "demokrasi"si... Başarıya ulaşamayan askeri darbeden çıkamayan OHAL, AKP elinden geride bıraktığımız günlerde çıktı. 15 Temmuz darbe girişimini boşa çıkarıp "demokrasi bayramı" ilan edenler, 81 ilde ilan ettikleri 3 aylık OHAL ile demokrasi anla-

yışlarını bir kez daha ortaya koydular. Her iki kliğin de ortaklaştığı hedefin ezilenler olduğu kesinliğini korumuş oldu!

Demokrasi anlayışlarının ezilenlere yönelik katliam, zulüm ve hak gaspı olduğuna bildiklerimize karşı halk demokrasisini savunmaya devam edeceğiz!

TC'nin DAİŞ'ten sonraki en iyi müttefiki: KDP

S/06

Cahide Karakaş'tan
10 aylık bebeğe...
Tecavüz aynı zamanda
bir darbe kültürüdür!

S/07

Düşleriyle ölümsüzleşenler
katliamın 1. yılında anıldı

S/13

Gündem

Bir kitle imha silahı olarak
faşizm ve darbe karşıtlığı

S/03

Sentez

Krizden çıkış arayışı
olarak; KARA PARA

S/08

Devlet tarihinin zulüm
kalemi: OHAL

S/09

Pusulula

"İnsana yaraşır şekilde
yaşanmalıdır. Köle olarak değil!"

S/11

ÖZGÜR GELECEK'ten

15 Temmuz akşamında gerçekleşen darbe girişiminin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından bu süreci kendisi açısından "Allah'ın bir lütfu" olarak değerlendiren AKP, buna uygun projelerini devreye sokmaya başladı bile.

Gazetemizin bu sayısında son bir haftada hızlı bir şekilde yaşanan tüm gelişmelere iliş-

kin makaleler hazırladık. "Demokrasi bayramı" adı altında sokakların erkekleştirilmesinden faşizmin kurumsallaştırılmasına, medyanın bu süreçteki rolünden hapishanelere dönük darbe girişimi sonrası uygulamalara dek bir dizi konu üzerine hazırladığımız makalelerle geçtiğimiz haftanın eksikliği tamamlamaya çalıştık. Ancak en büyük eksikliğin bu sürece dair somut politikalar olduğu-

nun bilincindeyiz. Çünkü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren OHAL ile yeni bir döneme girdik. Elbette son bir yılın OHAL'i aratmayan uygulamalarıyla bir "alışkanlık" söz konusu olsa da, bu yeni saldırı sürecinin daha özgün olduğu gerçeğini ve buna uygun bir politikanın hayata geçirilmesi gerekliliğini yadsımayız. OHAL günlerinde yeni sayılarımız devrimci gazetecilik bilinciyle devam edecek.

Ağlata ağlata daha çok erkek olduk o gece...

"Sürüne sürüne öğrenilen erkeklik, iktidar vaadiyle iktidarsızlığın bir arada deneyimlendiği bir süreç oluyor... Ağlamaması, dişlerini sıkması gerektiğini çocukluğunda öğretmişlerdir ona. Sünnetinde bile gizlemişler gözyaşlarını. Babası döverken, öğretmeninden şamar yerken, sokakta kavga ederken gözyaşlarını gemlemiş, aksi halde yerin dibine girmiştir. Askerlikte de, akan gözyaşlarına rağmen, ağlamayı unutmaya zorlanır. İnsan ağlamayı unutursa ne olur? Ağlatır." (Pınar Selek, Sürüne Sürüne Erkek Olmak, İletişim Yayınları)

Evet, 15 Temmuz gecesi darbe girişiminin ardından sokağa çıkartılan binlerce erkek, bir sınav verdi. Ama bu sınav propaganda edildiği gibi tanklara, F16'lara vs. karşı verilen bir demokrasi sınavı değildi. O gün binlerce erkek, kendini kanıtlayarak bir kez daha erkek oldu, hatta daha çok erkek oldu. Hem de "En büyük asker bizim asker" naraları eşliğinde kışlaya gönderilen "erkek adayları" nı ağlata ağlata, onları yerlerde sürükleye sürükleye... Ve evet yüzlerinden çok açıkça görülebileceği gibi bundan büyük haz alarak, zevkin doruklarına tırmanarak...

Asker ocağında ezile ezile, süründürüle süründürüle erkek edilen 18-20 yaşlarındaki gençler, erkek olarak baba ocağına döndüklerinde bir kahramanlık öyküsüymişçesine anlatır da anlatır bu "erkek üretim merkez"lerini. Bu anılar, karşısındaki insanı kusturuncaya kadar devam eder. Sözler yetmez olur, albümler açılır, askerlik anısı fotoğraflar dökülür ortaya. Bence kimse sevmez, askerlik anı-

ları dinlemeyi, bu yarı çıplak çelimsiz asker fotoğraflarına bakmayı. Ben hiç sevmedim, erkekleri bilmem.

15 Temmuz gecesi, bu bitmek bilmeyecek anılara ne yazık ki bir yenisi daha eklenmiş oldu. Bir kafeye oturun, gerçi kafeye gitmeye de gerek yok, özellikle akşam üzeri metroya, metrobüse, otobüse binin yeter. Etrafta çeşitli yaşlardan bir erkek grubu varsa, kulak misafiri olun. Kulak misafiri derken, öyle gizli bir şey yapacakmış diye düşünmeyin kendinizi. Bu grubun zaten çevresini rahatsız edip etmediğini zerre umursamayarak ne kadar yüksek sesle konuştuğunu fark edeceksiniz. Yani özel olarak kulak kabartmanıza gerek yok.

O malum gece, sokağa nasıl fırladıklarını, o tankların üzerine üzerine nasıl koştuklarını, o darbeci 20'lik askerinin nasıl salya sümük ağladığını, yukarıdan geçen savaş uçaklarına nasıl nanik yaptıklarını vs. vs. duyacaksınız. Ama aşağılanan sadece o asker midir? Korktuğu için biraz geride duran komşu da, uçak geçince yere yatan bakkalın genç oğlu da, ağlatılan askere "kız gibi" üzülen, merhamet eden karşı mahallenin elit oğlanları da erkeklik merdiveninde üzerine hınçla basılacak basamaklar oluverir. Ne kadar çok kişiyi ağlatıp, aşağılayıp basamak yaparsan, ne kadar çok kişinin üzerine basabilirsen o kadar yukarılara tırmanabilirsin o bitmeyen erkeklik yolculuğunda. Ha bir de, en cinsiyetçi küfrü kim ederse, o basamaklara bir tane daha eklemiş olur. Bu konuda yaratıcılıkta sınır tanımadıklarını onlara biraz yaklaşırsanız direkt tanıklık

edebilirsiniz.

15 Temmuz gecesi sokağa çıkıp destanlar yazarak bir kez daha ve daha çok erkek olan bu kalabalık şimdi her gece erkekliğini kutluyor. Kesilen pipisi için kutlamalar yapılan sünnet düğünlerinde olduğu gibi erkekliklerini kutsuyor ve kutluyorlar meydanlarda. Zannediyorlar ki, iktidar oldular. Zannediyorlar ki, her şeyin sahibi onlar. Zannediyorlar ki artık tam bir erkekler. İşte erkekliğinin-iktidarının kölesi bu kalabalığın zavallı olduğu nokta da burada başlıyor.

Nafile çünkü... Hepsi nafile... Kaç kişiyi ağlatırlarsa ağlatsınlar, ne kadar yaratıcı cinsiyetçi küfür bulurlarsa bulsunlar, kaç kadını taciz ederlerse etsinler, kaç kişiyi korkuturlarsa korkutsunlar... Hiçbir zaman tam erkek olamayacaklar... Erkeklik yolculuğu sonsuz kere sonsuzdur.

Ben ne yapıyorum? Ben bunca güç gösterisinin, bunca kalabalığın, bunca erilliğin, bunca cinsiyetçiliğin altında yatana bakmaya çalışıyorum. Bence bu güruhtan uzak durmak onları daha korkunç kılıyor gözümüzde. (Tam da istedikleri gibi.) O yüzden yakından bakmaya çalışıyorum. Gözlerine bakıyorum. O cengâverliğin altında yatan, bir türlü erkek olmadığı için babasının karşısında boynu bükük duran zavallılığa bakıyorum. Kalabalığın bütününe değil, onu oluşturan unsurlara bakıyorum. Kalabalıklar/güruhlar korkutucu olabilir. Ama tek tek bakıldığında bu kalabalığı oluşturan tek tek güçsüzlükleri görmek çok mümkün. Ben bu güçsüzlüğü görmeye çalışıyorum.

Bir de (korkmakta haklı da olsak) ne kadar çok sokaklardan çekilsek, ne kadar görünmez olursak o kadar güçlü olacaklarını düşünüyorum onların. Rahat değilim, tekbirler eşliğinde, kontrolsüz bir şekilde, kalabalıklar halinde üzerime doğru geldiklerini düşündüğümde dehşete kapılıyorum. Ama aynı zamanda buna hakkım olmadığını düşünüyorum. Korkmaya belki ama dehşete düşmeye hakkım yok.

Bir de her şeye rağmen, en fazla tehdit altında olan kesim olmamıza karşın, biz kadınların bu sokak terörüne karşı durabileceğimizi düşünüyorum. Hatta hem düşünüyorum ve hem de inanıyorum. Birbirimize verdiğimiz güce ihtiyacımız var. Birbirimize ihtiyacımız var. (Bir YDK'lı)

Bir kitle imha silahı olarak faşizm ve darbe karşıtlığı

15 Temmuz günü gerçekleşen ve halk kitlelerinin toplumsal hafızasında ciddi bir yer edinen darbe, ordu içinde yeterli desteği görmeyen veya destek görüp sonrasında ortaya sürülen bir grup tarafından bir girişim ile tazelandı. Çeşitli komutalarda yer alan ordu mensupları darbe girişiminin başarıya ulaşamayacağını anladıklarında teslim oldular. Bir kısmı da çeşitli operasyonlarla gözaltına alındı.

Olayın gelişim seyri bir yana, esasında klik dalaşı olarak ifade edeceğimiz bu durum, hem tarihsel hem de günceldeki gelişmesi ile bir kez daha ispatlanmış oldu. Hâkim sınıfların ortaya koyduğu pratik, esasında kendi aralarındaki iktidar dalaşırken aynı zamanda halk kitlelerinin çelişkilerini örtbas etmekte, çelişkiler neticesinde birikim gösteren öfkeyi kendi bekası için kullanmaktadır. Dolayısıyla darbe; esasında devletin devamlılığını sağlayan ve toplumsal çelişkiler üzerinden beslenen, kitleleri bir kaldıraç olarak kullanan bir askeri ve siyasi operasyon/politikadır.

AKP iktidarının devletin alt-üst yapı kurumlarında örgütlenme çabası yeniye dayanmamaktadır. Zira AKP'nin kendini AP ve DP döneminin devamcısı olarak göstermesi aslında tarihsel olarak TC devleti içinde kendini var eden bir kliğe işaretir. Hakim sınıfların daha fazla dini ulema kesiminden beslenen bu klik kendini bugün bizlere AKP olarak göstermektedir. Yarı-feodal unsurları kendi bünyesinde daha fazla barındıran bu klik sınıf mücadelesi karşısında gelişen siyasal İslamcı ideoloji ile kitlelerin demokrasi ve devrim arayışını kullanma maharetini örgütlediği sokak eylemleri ile göstermiştir.

Siyasal İslamcı burjuva feodal bir klik olan AKP iktidarının bekasını sürdürmeye dönük çabaları toplumsal tepkileri örgütlemişse de aynı zamanda kendi kitlesini de militarist bir şekilde örgütlediğini göstermiştir. 14 yıllık pratiğin adı her ne kadar "milli irade" şeklinde adlandırılrsa da, bu irade esasında AKP'nin kendi siyasal bekasının "bodyguardı" olmuştur.

Darbeler toplumsal dinamikleri zayıflatacak bir şekilde devletin devamlılığını merkezine alır ve stratejisi de budur. Dolayısıyla darbe bir iktidara değil aksine halk kitlelerine yapılıdır. Devlet nezdinde yaşanan ise darbe değil aksine dizayndır. Dolayısıyla 15 Temmuz sabahı sokaklara çıkan kitlenin AKP'yi koruma güdüsü bir yana birçok kesimin gözden kaçırıldığı bir "darbe karşıtlığı" da söz konusudur. Ancak sistemi hedef almayan bu darbe karşıtlığının hakim sınıflar arası dalaşta bir parti taraftarlığına hakim sınıf ve kliklerinin kaldıracına dönüştüğü görülmektedir. AKP iktidarı toplumsal hafızanın ana kolonlarından biri olan

Faşizmin ve "darbe karşıtlığı"nın devrim ve demokrasi mücadelesine yöneltilen bir silah olarak ele alındığı OHAL günlerini mücadelemizle, direnişimizle devrim ve gerçek demokrasi mücadelesinin kaldıracı haline getirmeliyiz.

darbe karşıtı öfkeyi kullanarak meşruluğunu sağlamaya çalışmıştır. Sokakları ilk anda dolduran kitle ve bilinci ile ardından sokakları mesken eyleyen kitlenin bilinci aynı değildir. Gerçek çelişki üzerinden giydirilen manipülasyon kılıfı bugün sokaklarda faşizmin örgütlenmesi gibi bir tabloyu karşımıza çıkarıyor. Her şeyden önce faşizm bir "kütle ideolojisi"dir ve insanın bireyselleşmesini ve bireysel tercihinin geliştirmesini yadsıyarak onu kütle içinde eritir ve kütle-nin en "arkaik" hislerine kapılmasını sağlayarak buradan beslenir. **"Örgütlenmiş bir ideoloji olarak faşizm bir nevi sürüleştirmeye karşılık gelen ve insanın hayvansal güdülerinden beslenen bir 'toplumsal histeri'nin bütün bu hayvanlaşma'ya karşın mükemmel bir örgütlenme ile kontrol altına alınması ve önderliğin tanımladığı istendik davranışlar doğrultusunda yönlendirilmesi becerisidir."**(Gericilik Küreselleşirken Faşizm Yeniden mi?/Ütopya Yayınları/Ankara 2000/Syf:7)

Hakim sınıfların aslında sivil alanda askeri gücü konumundaki bu ideoloji esasta toplumsal bir histeri yaratır. Bu toplumsal histerinin besin kaynağı "düşman yaratmak"tır. Kitlenin memnuniyetsizliğinin esas ve gerçek nedeni yerine hırs ve düşmanlıklarını, hınçlarını yönlendirebilecekleri "milli düşmanları" ve milli tehditleri yaratma ve onları sahicleştirme yeteneği faşizmin başarısının ön koşuludur. Toplumsal çelişkilerin esas kaynağını göstermemek ve iktidarın bekası için soyut varlıklar veya klik dalaşında ilgili merciler gösterilerek faşizm toplum içinde örgütlenir. Ancak kısaca belirtmek gerekirse kitlelerin yabancılaştırılarak devlet aygıtının bekasının silahına dönüştürülmesi çağımızda demokratik çelişkilerin kullanılmasıyla gerçekleşmektedir.

Bu durum onların çelişkilerinin yükseldiği zemini değiştirmez ve bizlerin bu durum karşısında oldukça titiz bir politikaya ihtiyacı vardır. Bu titizlik demokratik zeminin nüvelerinin sosyal ve siyasal çelişkilerin görmezden gelinmemesidir ve bunun politikaya kaynaklık edeceği ilkesidir. AKP'nin sokağa çağırıldığı kitleyi tanımlarken doğrudan gerici diyerek geçiştirmek sınıfsal çelişkileri yok saymak anlamına gelir. Menfur, klasik faşizm tanımlamalarının aksine faşizm ruhların ikna edici diktatörlüğüdür. Ruhları ikna edilen çelişkili yığınla-

rın "demokrasi" içinde de yönlendirmek pekala mümkündür. Bugün açısından da faşizmin aldığı görünüm budur. AKP'nin kitlelerin çelişkilerini yeniden akord etmesinin bir biçimi olarak sokak eylemleri insanların kendi varlık zemini koruma güdüsüdür. Ancak esas korunan ise onu yönlendiren kliğin faşizmdeki becerisi bekasıdır. Sınıf savaşımının ve çatışmasının yerine ikame edilen faşizm aslında yığınların kendi çelişkileri ekseninde girdikleri gerici kanallar üzerinden kendi varlığına saldırmasıdır. Dolayısıyla darbe karşısında sokağa çıkan kitle bir yandan sokaklarda demokratik olarak "darbeye karşı çıkarken" aynı zamanda bir başka kliği üreterek bir iktidarın darbesine dönüşmüş ve devrimci demokrat kitlelere saldırının silahı olmuştur. Bu aynı zamanda sokağa çıkan yığınların kendi kurtuluşlarına saldırısıdır.

Sokakları mesken eyleyen ve AKP iktidarını üreterek koruma altına alan kitlenin bahsini ettiğimiz şekliyle iktidar tarafından sorunun kaynağından kopartılarak örgütlendiğini ve yine devletin bekasını ürettiğini söyleyebiliriz. AKP'nin kitleleri sokağa çağırırken kullandığı temel zemin dikkate alınmalıdır. Kuşkusuz kitleler AKP'nin bekasını korumak için sokağa çıkmıştır. Ancak özünde bu bekayı üretecek çelişki ve buna uygun politika da AKP ile bütünleşmiştir. Sokağa çıkan ideoloji geleneksel Kemalist ideoloji ile çelişkileri bulunan kesimdir ve yıllardır bu komprador burjuva kesim ile rekabet halindedir. Kendi kurtuluşunu bir başka komprador burjuva feodal bir kliğe teslim etmiş olması bugün bu kliğin kaldıracına dönüşmüştür. Türkiye'nin yapısı gereği gelişemeyen milli burjuvazinin emperyalizm ve komprador kapitalizm tarafından sürekli baskı altına alınması söz konusudur. AKP ise kendisinden önceki iktidarlara "lanetleyerek" "milli talepleri" kendisine kaldıraç olarak kullanmaktadır.

Bugün yürürlüğe sokulan OHAL ile de kendi ve TC devletinin bekasını sağlama alma operasyonuna girişen AKP'ye karşı verilecek mücadelenin niteliği, faşizmi geriletebilecek somut politikalar üretmekle mümkündür. Faşizmin ve "darbe karşıtlığı"nın devrim ve demokrasi mücadelesine yöneltilen bir silah olarak ele alındığı OHAL günlerini mücadelemizle, direnişimizle devrim ve gerçek demokrasi mücadelesinin kaldıracı haline getirmeliyiz.

Avcılar'da temizlik işçilerinden belediyeye 9 soru!

İstanbul: 21 Temmuz sabah saatlerinde 80 gündür kurmuş oldukları çadır, zabıta ekipleince OHAL bahane gösterilerek kaldırılan Avcılar Belediyesi temizlik işçileri, aynı gün öğle saatlerinde 9 sorularının cevaplandırılması için belediyeye dilekçe sundular. ÜİD-DER, DDSB ve EMEP de dilekçe vererek işçilere destek verirken işçiler özel güvenlik görevlileri

ve polis tarafından sunmak istedikleri dilekçe için belediyeye toplu bir şekilde alınmadılar. Tek tek içeriye alınan işçileri ve onlara destek veren kurumlar, dilekçelerini sundular ve 15 iş günü içerisinde cevap beklediklerini dile getirdiler. Kararlı olduklarını, direnişe devam edeceklerini ifade eden işçiler, sendikalı olmanın bir hak olduğunu söylediler.

CHP'li belediyeden OHAL'e uyum!

MGK ve Bakanlar Kurulu tarafından yapılan toplantının ardından 3 ay boyunca OHAL ilan edildiği duyurulmuştu. CHP tarafından tepkiyle(!) karşılanan OHAL, söz konusu işçiler olunca yararlanılacak bir konu haline geldi. CHP'li Avcılar Belediyesi'nin OHAL koşullarına hemen "uyum" sağlayarak zabıtalara devreye sokması ve işçilerin direniş çadırını engellemesi dikkat çekiyor.

OHAL'e karşı birlik, mücadele, zafer!

Uzun bir aradan sonra, Türkiye bir darbeye, daha doğrusu darbe girişimine şahit oldu. Farklı bir örneğini 28 Şubat'ta İslamcıların belli bir kesimini hedef alan darbe girişimi, yine İslamcılara güçlendirdi. Hal böyle olunca, 15 Temmuz akşamı ekranlara görüntülerin düşmesiyle birlikte "Asker darbe mi yapıyor, yoksa Erdoğan yine bir oyun mu sergiliyor?" diye birçok kesimin aklında soru işaretleri oluştu. Öyle ki bu komplo teorilerinin bizi bir yere götürmeyeceği her şeyin tersyüz edildiği koşullarda, gerçekliğin kurmacayla yer değiştirdiği bir durumda "darbe gerçek mi?" sorusuna yanıt aramak beyhude bir arayıştan öteye geçmeyecek.

Demokrasinin tesisi naralarıyla uygulamaya sokulan OHAL'in mevcut sivil dikta rejimini güçlendirdiği açıktır. Temel hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı, katliamların üstü-

nün kapatılabileceği, faili meçhullerin yaşanabileceği bir ortamda, 30 günlük gözaltı sürelerini kararnamelerle uygulamaya sokan bir rejim kendi selametini sağladıktan sonra ilerici-devrimci güçlere, emekçilere ve kadınlara yönelik saldırılarını yürürlüğe sokacaktır.

Darbenin emekçilere, işçilere yansması

Özellikle 1980 darbesi sonrası Türkiye'de, toplumsal, siyasal ve ekonomik alanlarda yaşanan değişimler yaşamın bir bütününde derin izler bıraktı. Günlük yaşamdan tutalım da ekonomik, sosyal ve siyasal alanların tümünde geniş emekçi yığınlaraya yönelik günümüze dek süren bir saldırı oldu. 12 Eylül darbe öncesinde 46 milyonluk Türkiye'de 4 milyonun üzerinde sendikalı işçi varken bugün bu sayının 800 bin civarında olması süren saldırıların bir ölçüde başarılı olduğunun kanıtıdır.

İşçi sınıfının, emekçilerin sömürüsüyle ayakta duran sistemin, sömürü araçlarını geliştireceği ise ortadadır.

Kavel Direnişi ve işçilere yönelik hak gaspı

İşçi sınıfının sendikalar hak ve özgürlüklerinin normal koşullarda dahi engellendiğini hatırlayarak OHAL uygulamasının bu hakları daha da kullanılmaz hale getireceği su götürmez bir gerçeklik. Öyle ki 15 Temmuz girişiminin ertesinde Avcılar Belediyesi

önünde işçilerin aylardır kurdukları direniş çadırını açmak istemeleri, OHAL ile yetkisi artırılan zabıtalardan tarafından engellendi. Yaşanan bu hak gaspı elbette bir sonraki gün devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyunun desteğiyle geri püskürtüldü.

28 Ocak 1963 yılında yasalarda işçilerin grev hakkı olmamasına rağmen Kavel Kablo Fabrikasında çalışan işçiler iş bırakma ve direniş eylemi başlatmıştı. Ve başlatılan grev yasa dışı sayılarak, grevi yönlendirenler cezalandırılmıştı. Çalışma koşullarının düzeltilmesi, emeklerinin karşılığının verilmesi için Kavel Kablo Fabrikasında bir buçuk aya yakın süren işçi direnişine sıkıyönetimin el koyması ve ardından çıkarılan "Grev ve Lokavt" kanunuyla işçilerin hak arama mücadelesi alanı kısıtlanmaya çalışıldı. OHAL ya da Sıkıyönetim, adı her ne olursa olsun, sistem içi düzenin daha hızlı tesis edilmesi için yürürlüğe giren bu uygulamalar, ekonominin, sosyal ve siyasal hayatın yeniden dizaynında "Kanun Hükmünde Kararname"lerle ezilenler cephesine yönelik saldırıların daha hızlı uygulanması için kullanılır. Onun içindir ki, sıkıyönetimlerde, OHAL'lerde işçi düşmanlığı en çok patronlara yarar. İşçi sınıfının hak arama, düşünce ve ifade özgürlüğü önüne setler örülür.

Velhasıl, işçi sınıfının, komünistler, devrimciler ve ilericilerin, sokakların ve meydanların asıl sahiplerinin kimin olduğunu "Birlik, mücadele zafer! Zafer! Zafer!" sloganlarıyla göstermesi gerekmektedir.

DİSK-AR: Geniş tanımlı işsizlerin sayısı 5 milyon 581 bin

H. Merkezi: DİSK-AR, TÜİK'in hazırladığı rapora göre, 2016 Nisan ayında dar tanımlı işsizlik oranı 2015 yılının aynı dönemine göre 0,3 puanlık azalışla yüzde 9,3 oranında gerçekleşti. Geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 17 olurken, geniş tanımlı işsizlerin sayısı 5 milyon 581 bin olarak gerçekleşti.

İşsizlikteki düşüşün büyük ölçüde mevsimsel etkilerden kaynaklandığı belirtilen raporda, mevsimsel etkiler arındırıldığında işsiz sayısı bir önceki yılın aynı dönemine göre 8 bin kişilik artışla 2 milyon 938 bine yükseldi.

İşsizlikte son bir yılda yaşanan sınırlı düşüşte ve istihdamda yaşanan artışta hizmet sektörü ve kamu kesimi önemli bir rol oynarken, kamu istihdamında 2015'in ilk çeyreğine göre 185 bin kişilik artış yaşandı. Rapora göre, kayıt dışı istihdam oranında mevsimsel özelliklerin etkisiyle bir artış gözleniyor. 2016 Mart ayında yüzde 32,9 olan kayıt dışı istihdam oranı Nisan 2016'da yüzde 33,5'e yükseldi.

Köylülerin toprağına el konulacak

AKP tarafından "ekonomik büyümeyi" hızlandırmak iddiasıyla ortaya atılan plan özellikle köylülerin topraklarının gaspını ön görüyor.

Başbakan yardımcısı **Nurettin Canikli** tarafından açıklanan "**10 Adımlık Ekonomi Paketi**" ile yabancı şirketlerin yatırımlarının önünün açılacağını ve özellikle bu konunun tarım ve hayvancılık için geçerli olacağını söyledi ve ekledi: "*Artan et tüketiminin fiyatlarda artışa yol açmaması için ithalat yapılacaktır.*" Elbette işin aslı bu şekilde değil.

İşin aslı Türkiye'nin 1980 yılında nüfusu 45 milyondur. Şimdi 79 milyona yükseldi, yani nüfus olarak % 75 oranında arttı. Hayvan varlığı 1980'de 85 milyon iken, şimdi 56 milyon baş civarında; yani yaklaşık % 65 civarında bir azalma yaşandı.

Son altı yılda 2,8 milyar dolar canlı hayvan, 990 milyon dolar işlenmemiş kırmızı et olmak üzere yaklaşık 4 milyar dolarlık canlı hayvan ve karkas eti ithal eden Türkiye'nin bu tablosu onun politikasını yadsıyor.

Bu durum aksine et fiyatlarını düşürmeyecek. Zira ithal edilen hayvanlar ve verimi yüksek kültür ırklarından yüksek verim elde etmek için yerli sığır ırklarının 20 katı civarında yem tüketmesi gerekir. Hayvan yetiştirmede maliyetin yüzde yetmişini yem oluşturur. Yem de sadece mera, otlak ve yaylaklarda bedavadır. Dolayısıyla bu durum hayvancılıkta girdi maliyetlerini arttıracaktır. AKP hükümeti Büyükşehir/Bütünşehir Yasası ile köy tüzel kişiliklerini ortadan kaldırmış ve köylerin otlak ve meralarına el

koyarak özelleştirmenin önü açılmıştı. Bu durum ise özel olarak hayvancılık önündeki engellerin başında geliyor. Hayvancılığın haklarının engellenmesi, bu noktada özel teşebbüslerin kurularak üreticinin daha fazla sömürülmesi söz konusudur.

Plan kapsamında Canikli, işlenmeyen tarım topraklarının yasa zoruyla kiraya verileceğini, başka ülkelerden toprak kiralanacağını da açıkladı. Bu kapsamda girdi fiyatları nedeniyle üretim yapamayan birçok köylünün toprağına el konulması durumu söz konusu. Türkiye'de 10 yıl önce 27 milyon 856 bin hektar tarım arazisi bulunurken bugün tarım politikaları neticesinde tarım arazileri 24 milyon 294 bin hektara geriledi. Bu daralmanın esas nedenini devlet kuruluşları köylünün toprağı işlememesi gibi nedenlere dayandırırken tarımsal politikalar görmezden geliniyor.

Belirttiğimiz rakamlar neticesinde Türkiye'de 10 yılda 3,5 milyon hektar tarım arazisinin yok olduğu görülüyor. Yine aynı şekilde Büyükşehir Yasası kapsamında son 10 yılda yaklaşık 16 bin köyün tüzel kişiliği kaldırıldı. Demografik yapıda bir değişim söz konusu değilken ve köylünün refah düzeyinden bahsedilemezken köyler mahalleye dönüştürüldü. Bu durum özünde köylü ancak yasal statüde köylü olamayan bir kitle yarattı. Köylülüğün tasfiyesinin en net ifadesi olan bu durumda ayrıca köylerin ortak ve mülkiyetleri; tarım toprakları, meralar, TOKİ, HES, fabrika alanları, maden ve RES, GES, Termik Santrallerin kurulmasıyla tarım dışı amaçlarla kullanıma açıldı.

AKP iktidarı boyunca 12 yılda **Çiftçi Kayıt Sistemi'ne (ÇKS)** kayıtlı 2,8 milyon olan köylü sayısı 2,2 milyona geriledi. 600 bin köylü üretimden koptu. 10 yılda 27 milyon dekar tarım arazisini köylüler artık ekemiyor. Bunun sorumlusunun köylüler olmadığı açık değil mi?

Türkiye'de 10 yıl önce 27 milyon 856 bin hektar tarım arazisi bulunurken bugün tarım politikaları neticesinde tarım arazileri 24 milyon 294 bin hektara geriledi. Bu daralmanın esas nedeni devlet kuruluşları köylünün toprağı işlememesi gibi nedenlere dayandırırken tarımsal politikalar görmezden geliniyor.

Ermenek davasında karar açıklandı!

H. Merkezi: 28 Ekim 2014 tarihinde Karaman'ın Ermenek İlçesi'nde bulunan Has Şekerler Madencilik'e ait maden ocağında 18 işçinin yaşamını yitirdiği iş cinayetine ilişkin görülen davada karar çıktı.

Kararda maden sahibi Saffet Uyar'a 13 yıl 9 ay hapis cezası verilirken, maddede teknik nezaretçi olarak çalışan Ali Kurt'a da 13 yıl 9 ay hapis cezası verildi. Cemile Karaca'ya 6 yıl 8 ay, Yavuz Özsoy'a 18 yıl 9 ay, Engin Yetim'e 5 yıl 6 ay 20 gün, Naci Özsoy'a 3 yıl 1 ay 15 gün, Abdullah Özbek'e 11 yıl 3 ay hapis cezası verildi.

Göztepe'de işçi cinayeti gizleniyor

H. Merkez: İstanbul'da, yapımı özel Taşıyıcı İnşaat şirketine verilen Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde bir işçi, iş cinayeti sonucu yaşamını yitirdi. İş cinayeti ile ilgili herhangi bir soruşturma başlatılmadı.

Remzi Ateş, ayağı tam olarak sabitlenmeyen iskenenin yerinden çıkması üzerine düşerek hayatını kaybetti. Yaşanan iş cinayetinden sonra savcının çağırılmadığı, otopsinin yapılmadığı ortaya çıktı.

AKP ile belli ilişkileri olduğu bilinen Taşıyıcı İnşaat hakkında herhangi bir soruşturma başlatılmazken, herhangi bir savcının da iş cinayetinin aydınlatılması için sorumluluk almadığı belirtildi. Ateş'in cenazesi de otopsi yapılmadan kaldırıldı.

Hindistan'da enerji işçileri grevde

H. Merkez: Hindistan'ın Haryana bölgesinde kamuya ait enerji dağıtım şirketinde çalışan binlerce işçi grevde. İşçiler, eyalet hükümetinin enerji dağıtım şirketinin 23 alt bölümünü özelleştirme girişimini protesto ediyorlar. Grevi düzenleyen **Haryana Enerji İşçileri Sendikası** ve **Haryana Kamu Enerji İşçileri Sendikası**, 30.000 işçilik boşluğun yeni işçi alımları ile doldurulmasını, enerji nakil hatlarındaki kaçakların ve kayıpların soruşturulmasını talep ediyorlar.

Twitter hesabından Külter'e ilişkin yazışmalar: "Biz aldık, sorguladık"

H. Merkezi: 27 Mayıs'tan bu yana haber alınamayan DBP Şirnex İl Yöneticisi Hürşit Külter'in gözetimine alındığını duyuran "BÖF@TwtGuneYdoğu" isimli Twitter hesabının özel yazışmalarına ulaşıldı; özel hareket polislerinin ulaşılan özel mesajlaşmalarında Külter için "Biz aldık sorguladık. Gümüştepe'ye sevk ettik" şeklindeki yazışmalar medyaya yansdı.

Twitter'ın özel mesajlaşma kısmında bir başka kullanıcı ile yazışan polis tarafından Külter'in serbest bırakıldığı ve KDP denetimindeki Irak bölgesinde olduğu iddiasında bulunulurken kentte süren operasyonlarla birlikte halen devam etmekte olan 'sokağa çıkma yasağı' nedeniyle, gözetimine alınan bir kişinin kentten çıkabilmesinin mümkün olmadığı belirtiliyor.

TC'nin DAİŞ'ten sonraki en iyi müttefiki: KDP

AKP'nin iç ve dış politikasını önemli ölçüde Kürtler belirlemektedir. İçte ve dışta Kürt halkının kazanımlarına tahammül edemeyen TC, başta Rojava olmak üzere Kürt halkının kendini yönetme girişimlerine karşı azgınca saldırılar gerçekleştirmektedir. AKP bölgede sadece DAİŞ ile değil, Kürtleri temsil ettiği iddia eden Barzani'nin partisi KDP ile birlikte hareket ederek Kürt Ulusal Hareketi'ne saldırılmaktadır.

TC, T. Kürdistanı'nda özyönetim ilanlarının ardından topyekun bir şekilde bölgeye saldırarak katliam ve yıkım gerçekleştirmiştir. Bununla beraber Kürt halkının Rojava kazanımlarına da DAİŞ'e destek çıkararak saldırarak yetinmeyen TC, KDP ile yılların getirdiği ortaklık doğrultusunda hareket etmektedir. DAİŞ'in Rojava'ya dönük saldırılarına mühimmat ve çeteleri kendi sınırından geçirerek destek sağlayan TC, KDP ile Rojava'yı boğmaya çalışmaktadır.

TC ve KDP dostluğu; Kürt Ulusal Hareketi düşmanlığıdır!

Kürt Ulusal Hareketi'nin bölgede büyük kazanımlar elde etmesi KDP'nin de hoşuna gitmemiş, Kürtlerin hak elde etmemesi için özel çaba göstermiştir. Kürt karşıtlığında öncü olan AKP ile güçlü ilişkiler yürüterek ortak hareket etmiştir. Tabii bunu emperyalistlerin uşaklığını yapan TC ve KDP'nin çıkarları doğrultusunda yaptıklarını unutmamalıdır.

KDP, hatırlanacağı gibi 7 Haziran seçimlerinde açık bir şekilde AKP'yi desteklemiştir.

Öyle ki KDP'nin televizyon kanalı olan Rudaw, HDP barajı aşınca yayınlarını durdurmuştu. AKP bölgede kaybedince de en fazla üzülen yine KDP olmuştur. Ve aynı duyguları taşıyan diğer bir güç de DAİŞ'tir. Bu gerçeklik gün gibi ortada durmaktadır.

TC ve KDP'nin birbirlerine destek olmasının hem güncel, hem de tarihi nedenleri vardır. Hatta Türkiye'nin Irak'taki Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ni tanınması 2007 Erdoğan-Bush görüşmesi sonrası olmuştur. Bu gerçeklik, TC ve KDP ilişkilerinin karakterinin ne olduğunu ortaya koymaktadır. Bu ilişki emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda kurulmuştur. TC'nin de KDP'nin de emperyalizme bağımlılığı ortadadır. Emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hareket edenler, Kürt Ulusal Hareketi'ne ve kazanımlarına azgınca saldırılmaktadır.

KDP, AKP'nin T. Kürdistanı'nda şehirleri yakıp yıkmasına, halkı katletmesine de ses çıkarmamıştır. Hatta AKP ağızyla konuşarak yaşanan çatışma ve ölümlerden dolayı Kürt Ulusal Hareketi'ni suçlamaktadır.

MİT-Parastin ortaklığı deşifre oldu!

MİT-Parastin (KDP'nin istihbarat örgütü) ortaklığı ile kurulan kontrgerilla çeteleri geçtiğimiz günlerde deşifre edilmişti. Bu kontrgerilla çetelerinin, istihbarat toplama, sabotaj, suikast, takip, kaçırma, sorgu, infaz gibi özel harp taktikleri konusunda Hewlêr'in Kuştepe ve Duhok'un Zawita bölgelerindeki özel alanlarda eğitildiği de ortaya çıkmıştı.

TC'nin KDP ile birlikte hareket ettiğinin en büyük göstergesi olmakla birlikte TC devletinin Kürt halkına ve kazanımlarına yönelik saldırılarını KDP ile ortak bir şekilde hazırladığı da net bir şekilde ortaya çıkmıştır bu ortaklığın deşifre olmasıyla birlikte.

Bugün Rojava karşıtı girişimlerin altından TC, DAİŞ ve KDP çıkmaktadır. Bu üçlünün Rojava'yı boğma çalışmalarına karşılık başta Kürt halkı olmak üzere bölgedeki diğer uluslardan ve inançlardan halk ve demokratik, devrimci güçler özgürlük savaşı vermeye devam etmektedir.

Medeni'nin katillerine takipsizlik

H. Merkezi: Amed'in Licê ilçesinde kalekol inşaatını protesto edenlere saldıran askerlerin katlettiği **Medeni Yıldırım**'ın soruşturmasına takipsizlik kararı verildi. 8 kişinin de silahla yaralanması olayı ile ilgili olarak Jandarma Özel Harekat Timi ve karakol komutanı hakkında yürütülen soruşturmada yargılanan kimse kalmamış oldu!

Lice Kaymakamı'nın izin vermesi üzerine iki rütbeli asker hakkında 2013 yılında başlatılan soruşturma tamamlandı. Mahkeme heyeti "Görevi kötüye kullanma" ve "Taksirle birden fazla kişinin yaralanmasına neden olma" ile suçlanan iki komutan hakkında takipsizlik kararı verdi.

Cahide Karakaş'tan 10 aylık bebeğe... Tecavüz aynı zamanda bir darbe kültürüdür!

15 Temmuz'da bir darbe girişimi yaşandı, engellendi. Yine de şöyle iç rahatlığıyla bir "ohh" çekemiyoruz. Bunun birçok nedeni var elbette.

Ama öncesinde darbe neden kötüdür, onu tartışmak gerek. Çünkü her ne kadar AKP uygulamaları da faşizmin derin kuyularından beslense, her ne kadar devletin tüm aygıtlarını giderek tek elde toplasa... Bizim darbenin açık faşizm uygulamaları ile AKP arasında seçim yapma gibi bir yönelimimiz olamaz.

Darbe kötüdür! Çünkü darbe aynı zamanda bir tecavüzdür, tecavüz kültürüyle biçimlenmiştir. Bunun en yakın örneklerinden biri 12 Eylül'dür. Her türlü vahşi uygulamanın hayata geçirildiği bir karanlık olan 12 Eylül'ün, tüm faşist uygulamaları anlatılır. Ama en çok da erkekler anlatır. Ama kadınlar genelde susar ve 12 Eylül'ün bilinen ama bilinmezden gelinen, üzerinden hızla geçilen uygulamalarını ve bunun açtığı derin yaraları kendilerinde saklarlar!

Oysa 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası aynı zamanda özellikle muhalif olan, devrimci ve yurtsever mücadele içerisine tüm aklı ve fikriyle atılan kadınlar için cinsel saldırıyla iç içedir.

Diyarbakır 5 No'lu cehennemi...

Almanya'nın Nazi iktidarı ile Şili'nin ünlü darbescisi General Pinochet döneminden öğrenilenlerin 12 Eylül'de uygulandığı pilot bölgelerden olan Diyarbakır 5 No'lu Zindan'da kadın tutsakların yaşadıkları bunun en bariz göstergelerindedir. 9 Ocak 2013'te, Paris'te, yanında iki kadın yoldaşı (Leyla Şaylemez ve Fidan Doğan) ile birlikte suikast sonucu katledilen Sakine Cansız, burada tutsakken göğüsleri kesilir.

Kadın tutsaklar erkek gardiyan ve askerler tarafından sürekli cinsel saldırı altındadır ve kadınların cinsellikleri ve bedenleri her daim dalga konusudur. Taciz ve tecavüzler açıktan konuşulmaz ama kadınlar koşuşlarına döndükle-

rinde herkes cinsel saldırının hayatlarının tam orta yerinde durduğunu bilir.

5 No'lu zindanda bir kadın: Cahide Karakaş

Bu kadınlardan biridir Cahide Karakaş*...Riha'dan (Urfa) İstanbul'a göç eden emekçi bir ailenin kızı olan Cahide bir pastanede kasiyerlik yapmaktadır. Bugünler tanışır TKP/ML düşünceleri ile. Hatta bir ara çalıştığı pastaneye, Süleyman Cihan bir yoldaşıyla birlikte gelir ve kasadan ayrılırken Cahide'nin o sıcak ve yoldaş bakışları her ikisinin de aklına takılır. Ancak dönemin illegal mücadele koşullarından kaynaklı sohbet edemezler ama Süleyman Cihan'ın yanındaki yoldaşı Cahide ile Diyarbakır 5 No'lu'da karşı karşıya gelince bu anısını hatırlar. Bir operasyon sonucu tutuklanan Cahide, darbenin bu en derin cehennem katına getirilir ve bir gün askerler tarafından götürülür.

Geldiğinde ölü gibidir ve yüzü kireç misali bembeyazdır. Sadece ağlar. Ağlar. Kadınlar tüm güçleriyle sessiz ve içine kapanık Cahide'ye destek olurlar. Cahide susar. Kadınların desteği ile Cahide kendisini toplarlar. Yargılandığı toplu davanın görüldüğü mahkemede konuşmak ister ama daha ilk cümlelerinde hıçkırıklara boğulur ve susmayı tercih ederek yerine oturur. Mahkeme heyeti bilir ama Cahide'nin susmasını memnuniyetle karşılar.

Cahide'nin katili...

Diyarbakır 5 No'lu'nun hiç teslim olmayan kadın koğuşunda; teslimiyetin, ihanetin kol gezdiği bu faşizmin kalesinde kadın yoldaşlığı ve direngenliği ile hayata tutunur. Tahliye olduktan bir süre sonra yoldaşları Cahide'nin kendini asarak intihar ettiğini öğrenir.

Ailesinin yanında neler yaşadığını, intihara nasıl sürüklendiğini bilemesek de aslında çok

yabancı değiliz bu duyguların ve bu yaşantının ev bu sürüklenişin... Cahide'nin katili, tecavüz kültürünün ürünü olan darbedir. Cahide'nin katili, darbe kültürünün, sisteminin bir ürünü olan tecavüzdür.

Cahide için, 10 aylık bebek için, kendim için, bizim için...

15 Temmuz'da darbe girişimi Cahide'yi, Cahide-leri bir kez daha hatırlattı. Darbe budur, biliyoruz. Ancak darbe girişiminin engellenmesi sırasında sokakları zapt eden erkekliğin de darbeyi üreten tecavüz kültüründen, tecavüzü üreten darbe kültüründen altta kalır yanı yoktur.

Darbe karşıtı çıkılan alanların birçoğunu kaplayan erkeklik halleri, AKP'li Trabzonspor yöneticisi Veysel Taşkın'ın "Darbeci p.çlerin karıları, artık milletin ganimetidir" sözleri ile bütünleşmekle kalmadı... Dün İstanbul Avcılar'da kolunda dövmesi olan bir kadının "Şeytan bu" denilerek asitli saldırıya uğraması ile sürdü, bu tür saldırganlıkların devam ettiğini ve edeceğini biliyoruz.

Son olarak da yayınlanan bir videodaki konuşmada bir polisin, bir askerin 10 aylık kızı olduğunu söylemesine karşılık polisin çocuğa dönük toplu tecavüz tehdidi; darbeyi üreten tecavüz kültürünün, tecavüzü üreten darbe kültürünün bu sistemin damarlarındaki kanda mevcut olduğunu bir kez daha gösterdi.

Bir kez daha haykırıyoruz: Darbeye karşıyız, çünkü darbe tecavüz kültürünü meşrulaştırır. Tecavüz kültürüne karşıyız, çünkü tecavüz kültürü darbeyi doğurur. Erkeklerin hayatı için olmasa da bizim için her daim bu darbe tehlikesi mevcuttur. Bu yüzden darbe dönemlerinde de, "demokrasi bayramlarında da" tecavüz kültürüne karşı mücadelemiz devam edecek. Cahide için, 10 aylık bebek için, kendim için, bizim için... (Bir YDK'lı)

* Cahide'ye ilişkin bilgilerin ayrıntılarına *Patika Kitap* tarafından yayınlanan *Hasan Hayri Aslan imzalı Ölümünden de Öte kitabından ulaşılabilir.*

Ayaz'ın ardından...

H. Merkezi: Balıkesir'de yaşayan 22 yaşındaki trans erkek Ayaz Utku Karakulak geçtiğimiz günlerde, bir binadan atlayarak intihar etti. Ayaz'ın intiharı bazı medya organları tarafından "Genç kız intihar etti" şeklinde duyuruldu. Bu transfobik haberlere karşı sosyal

medya kullanıcıları ise "#AyazUtkuKarakulak" hashtagiyle tepkilerini gösterdi.

Sevgilisi, Karakulak'ın intiharının ardından sosyal medya hesabı üzerinden "Benim 6 yıllık sevgilim, sırf trans diye ölmeyi hak etmedi. O koskoca dünyaya bir benim sevgilimi sığdıramadınız. Cenazesine gitmeme bile izin vermeyen yargılarınız batsın! Affım yok kim-

seye. Yükseklik korkusu vardı onun, kendini yüksekte attı. Nasıl yaktınız canını kim bilir... 6 senem, canım. Rahat uyu!" mesajını paylaştı.

Sınırdaki bekletilen "Eylem Ataş'ı istiyoruz!"

H. Merkezi: Eylem Ataş (Cemre) 27 Haziran günü Minbiç hamlesinde DAİŞ çetelerine karşı savaşırken şehit düştü. Ailesi çocuklarını teşhis etmek ve vasiyeti olan topraklarına defnedilmek için Suruç Kaymakamlığı'na başvuru yaptı ama bu başvuru sonuçsuz kaldı. Pes etmeyen aile ve Ataş'ın yoldaşları bir imza kampanyası başlattı.

Aile tarafından yapılan açıklamada "Kızım her gün insanları katleden tecavüzcü, işkenceci

İŞİD çetelerini durdurmak için direnirken öldü. Siz bir bombanın yeni hedefi olmayasınız diye yaşamını yitirdi" denildi. Açıklamada şu talepler dile getirildi: "Yavrumu, kızımı/kardeşimi, yoldaşımızı istiyoruz! Onun vasiyeti olan doğduğu Çukurova topraklarına defnedilmesi en temel hakkımızdır. Şimdi bütün insanlığı Eylem'in sesi olmaya, onun bu topraklara defnedilmesine destek vermeye çağırıyoruz."

Krizden çıkış arayışı olarak; KARA PARA

TC egemenlerinin uzun süredir içinde buldukları iç ve dış politikadaki yöneteme krizleri, her geçen gün daha da büyüyen siyasi, ekonomik krizleriyle birlikte içinden çıkılmaz hale gelmiştir.

Egemenler henüz 2001-2004 krizlerini atlattı, etkilerinden kurtulamamışken, emperyalizmin halen devam eden 2008 mali krizinin patlak vermesi, sistemin çelişkilerini daha da derinleştirmişti. Erdoğan'ın sık sık "bizi teğet geçti"ğini söylediği krizin merkez üssü olan emperyalist ülkelerin Merkez Bankalarının piyasaya sürdükleri faizsiz sıcak paraların bir kısmının Türkiye gibi ülkelere kayması, ilk yıllarda krizin etkisinin görece az hissedilmesini getirse de gelinen aşamada bu ülkelerdeki büyüyen borçların, düşen emtia (malların) fiyatlarının artması, ülkedeki ve bölgedeki savaş gerçekliği, siyasi toplumsal istikrarsızlığın büyümesi gibi nedenlerden dolayı gelen sermayenin de kaçmaya başlaması TC ekonomisini de ciddi bir çöküşe doğru götürüyor. Hele ki istikrarın bozulmadığı iddia edilse de piyasaları alt üst eden "darbe" girişimi sonucu S&P tarafından kredi notu düşürülmesi bu çöküşe hız kazandıracaktır.

Buna bir de dış politikada "komşularla sıfır sorun", "Ortadoğu'da kurucu güç" olma hayallerinden tüm komşularla soruna, "stratejik derinlik"ten "stratejik yalnızlığa" ulaşılmasının siyasi, ekonomik faturasını da eklemek gerekir. Sadece geçtiğimiz yıl Türkiye'nin Rus savaş uçağını düşürmesiyle başlayan ve bugün TC'nin ilişkilerini düzeltmeye çalıştığı "tükürdüğünü yalamak" polemliği üzerinden tartışılan krizin bile Türkiye'deki turizmi ve tarımı çökertmeye yettiğini görüyoruz. Ayrıca diğer komşularla da savaştan dolayı azalan ihracat ilişkilerini, büyüyen mülteci sorununu

ve bunu Türkiye'ye yansımalarını da dahil etmek gerekiyor.

Yine iç politikada; "çökertme planı" adı altında başta Kürt halkı ve devrimci, demokrat, toplumsal muhalefet olmak üzere tüm halka yönelik topyekûn bir savaş yaşanmakta. OHAL süreci ile bu savaşın derinleştirileceğini ve yaygınlaştırılacağını ön görmek çok da zor değil elbette. Ayrıca devlet ortaya saldı ve kendisinin besleyip büyüttüğü DAİŞ çetelerinin patlattığı bombalarla korku ve panik yaratarak ırkçılığı ve faşizmi de kışkırtmaktadır.

Kuşkusuz yürütülen bu savaşın siyasi, sosyolojik, psikolojik, askeri boyutunun dışında bir de ekonomik maliyeti, finansmanı bulunmaktadır. Yaşanan savaştan dolayı bölgede işyerlerinin kapanması, istihdamın düşmesi, bölgeye gelen yatırım ve sermayenin kaçması gibi sonuçlar var olan ekonomik krizi daha da büyütürken, açlık, yoksulluk ve işsizliği de artırmakta. Gelinen aşamada ise ülke genelinde ihracat düşerken imalat sanayi de son yedi yılın en düşük seviyesine gerilemiş durumda. Ve kapıda bekleyen büyük krizin çanları çalmakta.

Suriyelilere vatandaşlık tartışması ve kara para akışı

Egemenler, içinde buldukları krizden çıkabilmek, ekonomiye geçici de olsa nefes alıp rahatlayabilmek için çeşitli arayış içindeler. Bu arayışlardan biri de savaştan kaçarak Türkiye'ye sığınan Suriyelilere vatandaşlık verilmesi tartışmaları. TC'nin topraklarında yaşayan Suriyelilerin daha göçmenlik statüsünü tanımamışken vatandaşlık hakkının verilmesinden bahsetmesinin bir ayağını 3 milyon Suriyelinin oy deposu olarak görülmesi oluştursa da en önemli ayağını savaştan kaçan Suriye sermayesinin Türkiye'de yatırıma

dönüştürülmesi isteği ve Suriyelilerin kalifiye emeği ile ucuz işgücü potansiyelinden daha fazla yararlanma plan ve isteği oluşturmaktadır. OHAL kanunu düzenlemelerinde yer alan "zorunlu çalışma" maddesinin uygulanması durumunda kölelik koşulları tartışmasız hüküm sürebilecektir.

Egemenlerin sıcak para arayışlarının en önemli hamlelerinden birisini de önümüzdeki günlerde yasalaştırılması beklenen, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edilen ve başbakanın bayram "müjdesi" olarak sunduğu "yeni" teşvik paketi" oluşturuyor. Torba yasa biçiminde getirilen ve içerisinde "vergi affı" olarak da değerlendirilen damga, resmi harç, kurumlar, emlak vergilerinde, BAĞ-KUR primlerinde, ÖTV ödemelerinde, iş sağlığı ve güvenliği yasasında ve 2B arazilerine ilişkin vb. çok çeşitli düzenlemelerin bulunduğu "yeni teşvik paketi"nin en önemli maddesini ise "varlık barışı" olarak da adlandırılan düzenleme oluşturuyor. Geçmiş yıllarda da çıkarılan "varlık barışı" uygulaması kapsamında ülke dışından getirilen mal varlıklarından yüzde 2'lik vergi alınırken, yeni düzenlemeyle % 2'lik vergi de alınmayacak. 31 Aralık'a kadar yurtdışından gelen para, altın, bono, tahvil, hisse senedi gibi her türlü servet kayıt altına alınmadan, vergisi istenmeden, nereden geldiği, kaynağı sorgulanmadan ülkeye getirilebilecek.

Panama Belgelerinde de ortaya saçıldığı gibi zenginlerin vergi ödememek ve kara paralarını aklamak için farklı ülkelerde kağıt üzerinde "off-shore" şirketler kurup, "iflas" göstermelerini seyreden devlet, halkın ise nefes almasını dahi vergiye bağlamak istiyor. "Varlık barışı" düzenlemesiyle de, başta 17-25 Aralık sürecinde kaçırdıkları paralar ve "off-shore" şirketlerdeki paraları olmak üzere her türlü kara paralarını sorunsuzca ülkeye getirerek aklamak istiyorlar.

Faşist sistem kaynağı belli olmayan para akışıyla her ne kadar piyasayı canlandırıp, kriz ortamında bir rahatlama sağlamayı hedeflese de bu isteğin yaşam bulma şansı ise yok. Zira kayıtsız giren paranın, ülkede kalması yönlü bir düzenleme olmadığı için, giren paranın da sadece giriş-çıkış yapmayacağına garantisiz. OHAL ile birlikte artan istikrarsızlık ve savaş gerçeğini düşündüğümüzde de gelen sermayenin kendisini aklayıp kaçması büyük olasılık.

Şunu belirtmeliyiz ki, yapılan bu düzenleme esasta başta Erdoğan ve şürekâsı olmak üzere egemenlerin kirli paralarının aklanmasını sağlayıp Türkiye'yi kara para cenneti haline getirirken kirli savaşlarını sürdürmelerini ve DAİŞ gibi çeteleri daha fazla beslemeleri için kaynak yaratmalarını kolaylaştıracaktır sadece.

Devlet Tarihinin Zulüm Kalemi: OHAL!

15 Temmuz günü akşam saatlerinde, askerlerin önce Boğaz Köprüsünü kapatması ve devamında Ankara'da bombalamalar yapması ile gerçekleşen darbe girişimi ve devamıyla gelişen AKP'nin sivil darbesi süreci ile birlikte, ülke tarihinde de defalarca tekrarlanan bir hikâyenin, yeniden halk kitlelerinin önüne servis edildiğini görüyoruz.

Darbe girişimini püskürtmek kendi pozisyonunu iç ve dış siyaset açısından sağlamlaştıran güç olarak AKP'nin, daha kitleleri sokağa döktüğü ilk andan itibaren olayları götürmeye çalıştığı yönün sistemin daha da kurumsallaştığı bir zemin açığa çıkartmak olduğu aşikârken, bunun ilk adımının ise Olağanüstü Hal (OHAL) ilan edilmesi ile atılması ise, TC tarihinde örneği bol bir devlet aklına işaret ediyor.

14 yıl aradan sonra, 20 Temmuz günü toplanan MGK'nın Bakanlar Kuruluna önerdiği tavsiye kararın Bakanlar Kurulunca da onaylanmasının ardından yeniden gündemimize giren OHAL, yaşanan sürecin getirdiklerini-götürdüklerini görmek ve toplumsal mücadele açısından hangi merhalelere kapı araladığını gözlemlemek açısından ise tartışılma-ya muhtaç bir konu olarak karşımıza çıkıyor.

İki darbe arasında devlet kurtarmak...

21 Temmuz tarihinde yürürlüğe giren ve 3 aya yayılacak olan OHAL uygulamasını ve bu uygulamanın kitleler nezdindeki somut karşılıklarını tartışmadan önce ise, OHAL'in devletçe nasıl işlevselleştirileceğini görmek adına, yaşanan darbe girişimini, kısa da olsa, tartışmak, OHAL'in ele alınışını da deşifre etmek açısından gereklidir.

Bu anlamda belirtilmesi gereken nokta, Cunta girişimini açığa çıkartan şeyin, devletin yaşadığı tikanıklıktan ve egemen sınıflar arasında da olsa hiçbir dönüşümün, devletin yaşadığı tüm tikanıklığa ve bunların ürettiği mümkünât koşullarına rağmen gerçek kılınamamasıdır.

Kürt ulusal sorunu başta olmak üzere, Ortadoğu'ya yönelim ve ekonomik istikrar gibi problemlerden tutalım da kitlelerin demokratik taleplerine kadar bir dizi sorun, AKP açısından bir gerilim kaynağı ve kaos açığa çıkartmıştır ki, özellikle son süreçteki özyönetim direnişleri karşısında AKP'nin pozisyonu ve çözümsüzlüğün süreğenliği bu kaosu ciddi manada büyütülmektedir.

Bu anlamda da darbe mekaniğinin devreye girmesi, tam da egemen sınıfların bir başka kliğince gündemleşmiş ve "devletin kurtuluşu" buna bağlanmıştır. Yani darbe yapanların da, buna karşı var olan hükümeti-iktidarı savunanların da temel derdi "devleti kurtarmak"tır. Faucoult'un sözleri ile

"(Darbe)... devleti kurtarmak için ne gerekiyorsa yapılması gerektiğini, devletin her durumda kurtulması gerektiğini savunan devlet aklının ürünüdür. O halde darbe, devletin kendi kendini ortaya koymasındır"

Bunu şu nedenle belirtmek önemlidir: Darbe süreci ve egemen iktidar kiliğinin bu sürece yönelik politika ve önleminin ilk adımı olarak aldığı OHAL kararı irdeleniren, bu realite devletin hareketinin uzamı olarak karşımızda durmaktadır.

Bu anlamda da egemen sistemin tamiri adına yapılan darbe girişimi ve buna karşı AKP'nin kitleleri sokağa dökerek gerçek kıldığı sivil darbe, halka karşı bir nitelik arz etmektedir. Bu halka karşılık niteliğini kurumsallaştıran bir gerçek olarak OHAL'in de işlevsellik alanı burada açığa çıkmaktadır. Zira, görünen odur ki, darbeyi örgütleyen (ya da iddia edilen) Gülen Cemaati ve ortağı olan güçler yenilmiştir. Ancak OHAL, tam da bu zaferin ardından ihtiyaçtır. Zira devletin derdi darbeye önlem almak değil, darbe sürecinde de yüzüne vuran kurumsal zayıflığını gidermek, kendisini yeniden örgütleyerek sistem dinamiklerinin ibresini kendi lehine çevirmektir.

Göstermelik demokrasiyi rafa kaldırmanın formülü...

Konuyu yeniden OHAL'in ele alınışına çevirirsek eğer, devlet denen baskı aygıtının zor dönemde imdadına yetişen bir kurtarıcı olarak OHAL'in, üstte çerçeveselendirdiğimiz niteliği, geçmiş tarihteki uygulanmışlıklardan da okunmaktadır.

OHAL uygulaması ilk olarak 1982 Anayasası ile, yani 12 Eylül faşist cuntası ile hukuki çerçeveye kavuşmuştur. Bundan öncesi normal yönetim ve sıkı yönetim olarak ikili biçimde ele alınırken, "kamu düzeninin tesis edilemediği koşullarda" şeklinde tanımla ya-

saya giren OHAL'in TC açısından Kürt Özgürlük Mücadelesine karşı bir önlem olarak ele alındığı, geçmiş uygulamalarından gözlemlenmektedir.

Örneklendirmek gerekirse, OHAL, ilk olarak 1987 yılında Kürdistan'daki 8 ilde başlatılmış ve sonrasında sayı 13 ile çıkartılmıştır. Bu iller ve komşu iller için görevlendirilen ve olağanüstü yetkilerle görevlendirilen "süper vali"ler ve onların yasaları da rafa kaldıran OHAL uygulamaları, 4 ayda bir olmak üzere toplam 46 kere uzatılmış ve 2002 yılındaki OHAL'in kaldırıldığı döneme kadar bölge, faili meçhullerle, kayıplarla ve kitlesel katliamlarla anılmıştır.

Onbinlerce köyün boşaltılması, bölgeye gazetecilerin, siyasetçilerin girişinin engellenmesi gibi uygulamalar ile ve binlerce faili meçhul cinayetin devlet eliyle işlendiği bir gerçeklik ile yaşam bulan OHAL'in, hala açtığı yaraların giderilememesi, uygulamanın vehametini ve devlete tanıdığı sınırsız yetkiyi gözler önüne sermiştir.

Tam da bu niteliğinden ötürüdür ki, AKP'nin ve devletin OHAL'e yeniden ihtiyaç duyması, hükümetin açıkladığı gibi "yasaları hızlı geçirmek için", "önlem alabilmek için" vb bahanelerle açıklanamaz. Bunu en net ortaya koyan şey ise OHAL'in ilk kararının "gözaltı sürelerinin 30 güne çıkarılması" ve "AİHS'nin askıya alınması"dır.

Bitirmeden belirtmek gerekir ki; OHAL kararının önümüzdeki sürece dair gösterdiği tek net şey ise; AKP'nin iç klik dalışındaki galibiyetinin ardından toplumsal muhalefet üstünde de bir galibiyete hazırlandığıdır.

Toplumsal muhalefetinin de, "darbelere karşı demokrasi" çağrılarını ile parlamento zeminini ve cuntacılar karşı galip gelen iktidarı meşrulaştırmak yerine önemsemesi ve hazırlanması gereken temel nokta ise burasıdır.

Kaybetmenin sefaleti...

3 Temmuz 2013'te Mısır'da İhvan'ın iktidardan askeri bir darbe ile düşürülmesi emperyalizmin ılımlı İslam projesinin de çöktüğünün ilanyken aynı zamanda TC Cumhurbaşkanı Erdoğan ve ekibinin kendilerini fena halde kaptırdıkları bugün dibe vurmuş yeni Osmanlılık hayallerinin sonunun da başlangıcıydı. Evde yapılan hesabın çarşıda hiç tutmadığı bir coğrafyanın halkı olarak bu duruma hiç yabancılık çekmedik. Güçlü devlet geleneğiyle övünen Türk egemen sınıfları bugün yeniden şekillendirilmeye çalışılan Ortadoğu'nun en büyük kaybedeni olarak, kendilerini fazla kaptırdıkları model ülke rolüyle, ılımlı İslam liderliği rüyasının döküntülerinin stratejik derinliğinde 180 derecelik dönüşlerle günü kurtarmaya çalışıyor, hamle üzerine hamle yapıyor.

Ancak bu girişimler bırakalım TC'nin günü kurtarmasını bölgedeki taşların sürekli hareket halinde olduğu bir konjonktürde (üstelik bu konjonktürde TC var olan sorunlarına çözüm üreten değil, sorun yaratan ya da var olan sorunları derinleştiren, zaman zaman emperyalist efendilerinin şimşeklerini üzerine çeken bir pozisyonda dururken) orta vadedeki hedeflerini de karşılayacak bir gerçekliğe sahip değildir. Kendisi gibi birkaç emperyalizm işbirlikçisi devlet dışında çalabildiği kapı kalmadığı gibi bugün sahte "one minute" ya da Mavi Marmara gemisi fedaisi pozlarının İsrail'le yaptıkları anlaşmaya artık "Arap Sokağı"na hoş görünme ya da bir şovdan başka bir şey ifade etmediği daha açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

TC her ne kadar Filistin halkının yanında olduğunu söylemeye devam etse de İsrail'le geliştirdiği ekonomik ilişkilerin artan hacmine bile baktığımızda bunun böyle olmadığını görmek hiç zor değil. Öyle ki 2009 yılında İsrail'le olan ticaret hacmi 2014 yılında iki katını aşarak 2 milyar 597 milyon 163 bin dolardan 5 milyar 832 milyon 180 bin dolara çıkmıştır. Öyle ki bu rakamlar Türkiye'nin İslam ülkeleri ve Türkî cumhuriyetlerle yaptığı ticaret hacminin çok üstündedir. Ayrıca İsrail ve TC arasında Mavi Marmara Anlaşması sonrası hayata geçirilmek istenen hayallerin ucunun Kıbrıs sorununa da dokunduğu bilinmektedir. İsrail denetiminde olan Akdeniz'deki doğalgazın Türkiye üzerinden Avrupa'ya taşınması noktasındaki projenin hayata geçmesi durumunda bu iki devletin dostlukları yeni bir yıldızla taçlanacaktır.

Fransa DAİŞ saldırılarının neden hedefinde?

Geçtiğimiz Kasım ayında başkent Paris'te farklı noktalar da bombalı ve silahlı saldırılar ile yapılan katliamlarda 120 kişi yaşamını yitirken, 350'den fazla kişi yaralanmıştı. 7 Ocak 2015 Charlie Hebdo ile başlayan ve Paris ile süren saldırılara son olarak Nice saldırısı eklendi. Nice'te Fransız İhtilali'nin ilk kıvılcımı sayılan Bastille Günü olarak bilinen "Milli Gün" kutlamaları sırasında bir kamyonun kalabalığın arasına girerek 10'u çocuk olmak üzere en az 84 kişi hayatını kaybettiği saldırıyı düzenledi ve bu saldırıda en az 202 kişi de yaralandı.

Fransa'nın DAİŞ tarafından hedef seçilmesi sonucu yapılan saldırılar ve katliamlar sıralanabilir ancak asıl soru Fransa'nın neden DAİŞ tarafından hedef tahtasına oturtulduğu sorusudur. DAİŞ'in Fransa'yı hedef seçmesinin nedeni olarak Fransa'nın DAİŞ'e karşı koalisyon güçleri tarafından başlatılan hava destekli saldırıda en aktif rol oynayan ülke olması belirlemesi daha ön planda. DAİŞ'in Fransa'ya "*beni Suriye'de vurursanız, ben de ülkenizde sizi vururum*" şeklinde bir mesajla tehdit ettiği bilinirken, nedenin Fransa'nın uluslararası politikaları olduğunu söylemekte yarar var.

DAİŞ'in Fransa'da toplumsal zemini

Fransa'da uzatılan OHAL Kasım ayındaki DAİŞ saldırısından bu yana devam etmesine rağmen DAİŞ'in Fransa'da yoğun olarak yuvalandığı görüşü, güvenlik zafiyeti olduğuna ihtimal vermiyor değil. Diğer taraftan canlı bomba ve silahlı saldırı yapan DAİŞ militanlarının genel olarak eski bir sömürge olan Fransa'ya karşı bir öfke biriktirdiği ve halifelik kurmak isteyen DAİŞ'in topraklarının Fransa sınırlarında kalması nedenlerinden biri olabilir mi? Fransa'nın özel hedef seçilmesine gösterilen bir diğer neden ise Fransa'daki banliyö kültürü. Pek çok Avrupa kentinde rastlanan gecekondu kültürü, Fran-

sa'da "banliyö" adıyla anılıyor. Orada yaşayan genç kesimler kendilerini aşağılayan bir söylem ve bu öfke ile DAİŞ'e katılım gösteriyorlar. Elbette bu, DAİŞ'in bu ülkede rahat hareket etmesinde ve toplumsal olarak zemin sunmasına olanak sağlıyor.

ABD-İngiltere ve Fransa radikal İslamcı örgütlere çok ciddi bir destek verdi. Örneğin Libya'da El Kaide adına faaliyet yürüten örgütleri Muammer Kaddafi'ye karşı silahlandırdılar. Suriye'de El Nusra gibi El Kaide adına hareket eden "radikal" İslamcı örgütleri güç olması için askeri, politik ve ekonomik olarak desteklediler. Özellikle İngiltere ve Fransa, Esad'ı düşürmek için kendi ülkelerinde yaşayan Müslüman gençlerin Suriye'de savaşmaları için teşvik etti, yönlendirdi. Örneğin Fransa'da tahminen 800 kişinin Suriye'ye savaşa gittiği ve bunlardan yaklaşık 120'sinin tekrar geri döndüğü belirtiliyor.

Son olarak belirtmek gerekir ki, birçok Avrupa ülkesinde olduğu gibi Fransa'da da yoksul, Müslüman ve toplumun ötekileştirilen kesimleri açısından bir "alternatif" olarak zemin bulan DAİŞ, kendisini besleyen emperyalist güçlerin iç politikada kullandığı bir unsurdur aynı zamanda. Paris saldırısından bu yana OHAL ilan edilen ülkenin, Nice saldırısı bahane edilerek 3 ay daha OHAL'le yaşamak zorunda bırakılması bunun bir örneğidir. Kendi ülkemizden de bildiğimiz gibi OHAL, DAİŞ gibi çetelerden öte ülkedeki ilerici ve yoksul kesimlere dönük saldırıların meşru zemine oturtulmasına yol açmaktadır. Keza Fransa'da Nice'nin ardından banliyö bölgelere operasyon düzenleyerek buradaki halka "terörist" muamelesi yapılmakta ve baskı uygulanmaktadır. DAİŞ bahane!

Pakistan'da feministler Qandeel için ayaklandı

H. Merkezi: Feminist düşünceleri ve cesur kişiliği ile tanınan Pakistanlı **Qandeel Baloch**'un kardeşi tarafından "*namus cinayeti*" adı altında katledilmesinin ardından ülkedeki erkek şiddetine karşı güçlü bir örgütlülüğü olan feministler ayağa kalktı.

Baloch'un katledilmesinin ardından Pakistanlıların, kadına yönelik şiddetin nasıl da devlet, eğitim, medya ve dini kurumlar eliyle desteklendiğini sorgulamalarına yol

açtı. Feminist bir grubun "Cesur Kadınların Ülkesi Değil" başlığı ile yaptığı açıklamada, cinayeti işleyen kardeşinin mutlak şekilde cezalandırılması ve Qandeel'i hedefleştiren, toplumsal linci körükleyen medyanın da sorumlu tutulması talep edildi. Şiddet dolu evliliğinden kurtulup çalışmaya başlayan Qandeel'in toplumsal normlara göre "tabu" olan özel hayatı medyada kara propaganda malzemesi olarak kullanılmıştı.

“İnsana yaraşır şekilde yaşanmalıdır. Köle olarak değil!”

Gazi'nin konduları tanırdı onu. Sıcak sohbetleriyle bilirdi insanlar. Bir an çıkıp geldiği, kendisiyle birlikte neşe getirdiği kondular. Sadece Gazi değildi belki de. Zeynel Erdoğan yoldaşla birlikte görünürlerdi bazen. İki dost insan, gülüşü iç ısıtan iki adanmış yürek... Uğradıkları her kondularda gönüllerinde yer ediyorlardı halkımızın.

O günler çok iş düşüyordu hepimize, oradan oraya koşturuyorduk. Çok deneyimli değildik ama coşkun birer yürek taşıyorduk. Hatice yoldaş daha olgun ve deneyimli gözüküyordu. 1999, 12 Mart'ında sokak sokak nasıl çatışmıştı, anlatırdı, dinlerdim. Biz erken safdışı kalmıştık. Hatice yoldaşlar çatışacaklardı daha. Soğukkanlıydı Hatice, fazla direnemeseler de meydan okumuşlardı düşmana. Gençlik faaliyetiydi, savaşın kızılığını şehirlerde yankılandırmaktı görevimiz. Fakat biliyorduk ki hepimizin yüreği dağlarda atıyordu. Zeynel yoldaş kış biter bitmez gitmişti bile. Sinan, Aşkın... birçok yoldaşla biz de yaza girerken ulaşmıştık dağlara. Geride kalan yoldaşlara çok iş düşüyordu. Onlardan biri de Hatice yoldaştı.

Çok beklemedi o da. 2000 yazında bu sefer onun gerillaya katılımı vesilesiyle karşılaşmıştık. Kilo almış, gerillanın pek de tercih etmeyeceği bir fiziki yapıya “kavuşmuştu”. Ama sorun değildi. Yeter ki o dişini sıksın, gerisi kolaydı. Zaten onun en iyi bildiği şeylerden biri dişini sıkabilmektir. Hem sinirlendiğinde, yoldaşlarla ilişkilerinde hem de esasta mücadelede gerekli sabır ve dirayeti göstermede. Yaşamından, daha önceki faaliyetlerinden şekillenmiş birçok olumlu özelliğe sahipti. Bu yüzden kendinden emindi bir yanıyla. Bu da güven vericiydi. İki yoldaş birlikte katılacaklardı gerillaya. Diğer yoldaş, Cihan Fındık'tı. O da neşeli ama biraz çekingendi. Hatice yoldaşın gerillaya katılımı tam da ona denk düşer şekilde biraz maceralı ve komikliklerle doluydu. Artık bölgedeydik ama terslikler bir tane değildi. Araç saatleri değişmiş, varacağımız yere erkenden varmak zorunda kalmıştık. Orada vakit geçirmek başlı başına bir sorundu. Ortalıkta biraz fazla dolaştıysak da görünürde bir şey yoktu. Yolculuk yapacağımız araç sahiplerinin inceleyici bakışlarını ve garip davranışlarını saymazsak! Sonuçta son yolculuğumuzda da çıkmıştık. Artık karanlık çökmüş ve yol kontrolleri daha sorun olabilecek duruma gelmişti. Düşmanın araziye pusu attığı bir noktaya yaklaşıyorduk. O civarı geçsek tamamdı. Fakat virajlı yolda şoförün aniden frene basmasıyla hepimiz öne doğru irkilmiştik. Bir anda projektörlerini bize tutan short-land'larla burun buruna gelmiştik. O ara önce Hatice yoldaşlar sonra Cihan yoldaşla anlık bir bakışma yaşadık. Hatice yoldaş sakin, güven vericiydi, Cihan yoldaş da hiçbir şey yansıtmıyordu. Askerler pusuya yatıyorlardı ve özel timlerin bize işaretlerle “geçin gidin” demeleriyle rahatlamıştık. Savaş bölgesindeydik ve daha birçok deneyimden son ana kadar

“tamam gittik” dememeyi, soğukkanlılığı korumayı öğrenmiştik. Bir an “temiziz, bir şey yokmuş” diye düşünürken terslikler bununla da bitmeyecekti. İnceğimiz yere vardığımızda Cihan yoldaşla biz inmiştik fakat biraz ağırdan alan Hatice yoldaş daha araçtan inmeden şoför gaza basmıştı bile. O anki duyguları anlatmak güç. Araç uzaklaşıp gitmişti ve biz Cihan yoldaşla kalakalmıştık yol kenarında. Her şeyi hesap edersin ama bu durum hepten yoktu. Şimdi ne yapacağız? Gerillayla da buluşmaya ramak kalmışken bir yoldaş elimizden kaybetmiştik. Bir an “*bizim Hatice bu, ne yapar eder iner o araçtan*” diye düşünerek Cihan yoldaş ağaçlık bir yere bıraktıktan sonra araç yönüne tarlalardan yol boyu yürümeye başlamıştım. Ve karşıdan bir telaş içinde Hatice geliyordu. O ara sivil bir taksici Hatice yoldaş fark edip geri dönmüştü. Karanlıkta arazide yol boyu yürüyen bir kadın... Bir koşu Hatice yoldaşa ulaşmıştı tarlalara çekerken “*yoldan ne yürüyorsun, bak taksici geliyor, kaçırırlar seni*” diye takılıyordum. O ise bir yandan “*yok ya gelsinler de görevim*” diyor, bir yandan kendisini indirmeyen şoföre söylenip duruyordu. Geri dönen taksideler etrafa bakıp bir şey bulamayınca çekip gitmişlerdi. Hatice yoldaştan öğrenecektik şoförün kendisini karanlıkta orada indirmek istemeyişini. Tabii Hatice'ydi bu, güzellikle anlamayan şoföre çatıp aracı durdurmasını bilmişti.

Daha sonra ne kadar çok yâd ettik bu anı. Gençlik'te korsan gösterideyken saçlarını motofla tutuşturduğunu da... Gerillada da benzer “orijinalliklerini” duyuyorduk yoldaşlardan. Kendisi espri kaynağı olduğu gibi, birçok zor anda da soğukkanlılığı ile moral olabiliyordu.

Hatice yoldaş gösteriştense uzak, sade ve emekçi bir devrimciydi. Birlikte olunan anlardan bunu çıkarmak güç olmadığı gibi yoldaşların anlatımlarıyla da daha iyi anlaşılıyordu bu. Gerillada kimi zorlanmalar yaşasa da yaşama ayak uydurmuş ve gelişme kaydetmişti. Bu noktada kolektife bağlılığı yaşadığı her türlü sorun ve olumsuzlukta rotasını koruyabilmesinin temel nedeniydi. Sürekli kolektiften beklenti içinde yaşayan biri değil, koşullar olumsuz da olsa kolektife, yoldaşlarına güvenini koruyan sabırlı ve inançlı bir militandı. Fedakar olmak en temel değerlerinden biriydi. Fedak edilenin geri ve burjuva yanlarımız olduğunu bilmeyenler kendilerini bağlayan prangalardan

da kurtulamıyorlardı. Bu noktada daha baştan bir netliğe sahipti Hatice yoldaş. Gerillada birçok yönden kendi gerçeğiyle de karşı karşıya gelmiş ve yetmezliklerini aştığı oranda gelişmişti. Çalışmaktan, ter dökmekten, yoldaşlarını kollamaktan geri durmazdı. Birçok işte becerikli ve ustaca çalışırdı ve hiçbir kaygı gütmezdi. Fakat eğer yoldaşlarında işe, görevlere karşı ilgisizlik, tembellik görürse bir o kadar da insafsızdı. Bir anda parlar, diyeceğini derdi. Aslında onun gözlemci yapısında uzun bir zamana dayanıyordu bu tepki. Öyle değilse yoldaşlarına kızıp onu haşladıktan sonra sevgiyle gülümsemesini amacına ulaşmanın rahatlığıyla ona tekrar kollarını açmayı da bilirdi.

İnsanlarla hemen kaynaşabilen sıcaklığı ve doğallığıyla kendini sevdirmesini bilirdi. Bazı yönleri çok olgunken bazı yönleri çocukçaydı. Ölçsüz konuşmaları, çocukça tepkileri ve gülüşleriyle Hatice olduğu bilinerek çoğu zaman ayrı bir neşe kaynağı olurdu yoldaşlarına. Bir keresinde grip olmuş ve etrafına söylenip duruyordu. Doğa koşullarında birçok hastalık mikrobundan uzakta yaşayan gerilla için, birçoğumuzun birkaç günlük halsizlikle atlattığı nezle, grip mikropları onların fiziken dökülmelerine yol açan, kolayca atlatamadıkları birer hastalık durumundaydı. Hatice'nin tepkisi de bu beş para etmez grip mikrobunun kendilerini bu hale sokmasınaydı. O, Aşkın ve daha birçok yoldaş gripten etkilenmişlerdi. Derdini sorduğumuzda espriyle karışık “sorma ya yoldaş, aşağıdan gelen mikroplar mahvetti bizi” deyivermişti hemen. “Aşk olsun yoldaş, aşağıdan biz geliyoruz, ne yani biz mikrop muyuz?” dediğimizde “yaaa, yok yoldaş, öyle demek istemedim” diye açıklamaya girişmişti. Ama karşındakiler özellikle anlamak istemeyince gülerken yine parlayıvermişti. “Tabii de sizin yüzünüzden, siz getirmediyseniz nereden kaptık biz bu mikrobu? Hastayken gelmeyin bir daha buraya!”

Çiçekler koparıldıkları zaman yok oluyorlar mı yoldaş? Olmuyorlar. Köklerine ve toprağa sıkıca sarılarak inadına inadına yeniden büyüyorlar. Çiçekler yok edilse bile toprakta yaşam son buluyor mu? Tabii ki bulmuyor... İnsana yaraşır şekilde yaşamalıdır. Köle olarak değil. Mehtap Kara (Hatice) yoldaş şahsında tüm şehitlerimizin anısı önünde saygıyla eğiliyor, sonuna kadar direneceğimize ve zafere ulaşacağımıza söz veriyoruz. (Bir yoldaş)

Kavgada Ölümsüzleşenler

1 Ağustos Şehitleri

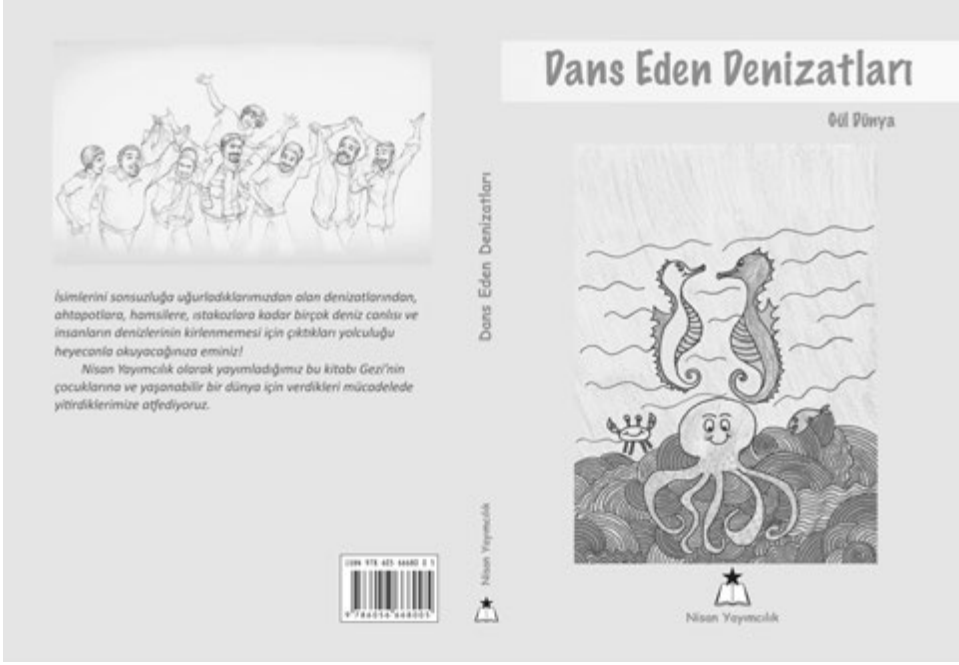
28 Temmuz 1986 tarihinde Sivas-Erzincan-Dersim'in keşiştiği noktaya yakın bir bölgeden hareket ederek Söğütlü'ye uğrayan Doğan Memeçil komutasındaki 10 kişilik gerilla birliği, gerillaya yeni katılan yoldaşlarını karşılayarak Topuzlar köyünde konaklayacaklardır. 1 Ağustos günü askerlerin köye yığınak yaptığını fark eden gerilla birliği geri çekilmek üzere harekete geçer. Pusuya düşürülen

gerillalar, köye çekilmeyi başarırlar. Burada çatışmada **Doğan Memeçil**, İsmail Kaya, **Yusuf Yıldırım**, Ali Demir, **Cahit Oğuz**, İmam Utan, **Süleyman Kaya**, Yusuf Tosun ve **Cumhur İçöz** ölümsüzleşti.

Erzincan Kılıçkaya Şehitleri

31 Temmuz 1994 günü özel bir görev için gittikleri Erzincan ili Kılıçkaya köyü yakınlarında bir gerilla grubu düşmanın saldırısına uğrar. Çıkan çatışmada Fethi Özdemir ve Özlem Sürgeç ölümsüzleşti.

Dansın ateşi ile başlayan yaşam yolculuğu

Kitabın Adı: Dans Eden Denizatları (Nisan Yayıncılık, 127 sayfa) **Yazar:** Gül Dünya “Kitap dış dünyaya açılan bir penceredir” önermesi “Dans Eden Denizatları” kitabında pencerelere dönüşmektedir. Kitabı ilk elinize aldığınızda renklerin ahengi sizi ötelere götürmektedir. Mavinin dünyasındaki denizatları, yengeç, ahtapot ve balık size hoş geldiniz der gibi kocaman bir gülümseme ile bakmaktadır. Sayfaları çevirdikçe bir anda kendinizi denizin altında bulmakta, bir anda karaya çıkmaktasınız.

Kitabın kahramanları sizi geçmişe sonra da bugüne ve son olarak geleceğe götürmektedir. Kitabın bu renkliliği içerisinde yeri gelmekte bir şarkı mırıldanmakta, bazen bir filmi anımsamakta ve sık sık dans etmekteyiz. Bazen Gezi'nin çocuklarını hatırlarsınız, bazen bir cinayete kurban gitmiş Hrant'ı. Eşini, dostunu kaybeden Rake'l'i... Çalışma koşullarının çok zor olduğu düşük ücret alan bir işçiyi, çalışma koşullarının iyi olduğunu az çalışmalarına rağmen çok para aldıklarını iddia eden bir patronu... Bazen kadınsa çocuk yapması gereken düşüncesi empoze edilmiş bir kadını hatırlamaktayız. Hayatımızda olan bazen unutmaya yüz tuttuğumuz detayları gün yüzüne çıkarmaktadır.

Kitabın kahramanları iki canlı türünden oluşmaktadır. Bir yanda deniz canlıları bir yanda ise insanlar yer almaktadır. Dans etmeyi bir eğlence olarak değil, yaşam tarzı haline getiren deniz canlılarının suyun kirlenmesinden dolayı başlamış oldukları yolculukta yolları insanlarla kesişmekte ve mücadele ile devam etmektedir. Yaşı küçük deniz canlıları tecrübeli olan diğer deniz canlılarından öneri almakta ve uzun ve zor olan bir yola çıkmaktadır. Bu heyecanlı yolculuk okuyucuyu da uzun bir yolculuğa çıkarmaktadır.

Kimler yanımızda?

Gezi İsyanı'nda güzel günler için mücadele eden genç yaşında polis tarafından katledilen Abdullah Cömert, Ethem Sarısülük, Ali İsmail Korkmaz yanımızda kitabın sonuna kadar. Evinden ekme almaya çıkan ve polis tarafından katledilen Berkin Elvan yanımızda kitabın sonuna kadar. Koyun otlattırken havan mermisi ile bedeni paramparça edilen Ceylan Önkol yanımızda kitabın sonuna kadar. Yaşadığı cehennemi cennete çevirmek için mücadele eden Hrant Dink yanımızda kitabın sonuna kadar.

Başka kimler mi var? Özgür bir dünya talebinde bulunan çocuklar, gençler, yetişkinler, yaşlılar hep yanımızda yol arkadaş oluyor kitabın sonuna kadar.

Denizatları ve dans

Denizatlarının üremesi farklı bir yolla gerçekleşir. Gün ağarırken ya da güneş batarken buluşan erkek ve dişi denizatları kuyruk kuyruğa gelerek dans etmeye başlarlar. Daha sonra erkeğin karnındaki kuluçka ke-

sesi kabarır ve ortaya çıkan yumurta kanalıyla sperm ve yumurtalar birleşir. Erkek denizatı iki-üç hafta hamilelik dönemi geçirir. Genel olarak tek eşli olan denizatları birbirlerine kur için kuyruk kuyruğa sarılır ve bu esnada çıkan ahenk dans olarak nitelendirilebilir. Çünkü dans, vücudun ritim eşliğinde estetik bir hal alması durumudur. Yani yazarın kitaba Dans Eden Denizatları ismi vermiş olması bu durum ile ilişkilendirilebilir.

Resimli çocuk kitapları

Çocukluk evresi yaşamımızda önemli bir edinmekte geri kalan yaşamımızı derinden etkilemektedir. Çocuklar bu dönemde dış dünyayı keşfeder ve her şeyi merak ederler. Soyut olan değerleri, duygu ve düşünceleri çocuklara bu evrede somutlaştırmak için hikayeleştirme tekniği önem arz etmektedir. Dil gelişimi ve sosyal becerilerine katkıda bulunmaktadır. İçerisinde bulunan resim ve mesajlar çocukların gelişimini, öğrenme sürecini hızlandırmaktadır. Özellikle çocuklar bu evrede kelimelerden önce resimleri okumayı öğrenirler. Aynı şekilde çocuk kitaplarında hayvan karakterleri kullanımı sosyal çevrelerini öğrenmeyi kolaylaştırır, hayvan sevgisinin gelişmesini sağlar. Elle tutulamayan, gözle görülemeyen duygular için bu tarz somutlaştırmalar anlaşılmayı kolaylaştıracaktır. “Dans Eden Deniz Atları” kitabında bu yöntemler gayet iyi kullanılmış, deniz canlıları üzerinden hayvan sevgisi, arkadaşlık, iyi ile birlikte olup zararlı olan şeye karşı çıkma durumu ele alınmıştır. Hikaye ile uyumlu bir şekilde ilerleyen resimler çocukların dünyasında iz bırakacak niteliktedir.

Sonuç olarak akıcı bir dili olan ve resimler sayesinde gayet eğlenceli hale getirilen kitap hem çocuklar hem de yetişkinler için vazgeçilmezler arasında olacak gibi gözüküyor. **(Bir ÖG okuru)**

Gezi İsyanı'nda güzel günler için mücadele eden genç yaşında polis tarafından katledilen Abdullah Cömert, Ethem Sarısülük, Ali İsmail Korkmaz yanımızda kitabın sonuna kadar.

Düşleriyle ölümsüzleşenler katliamın 1. yılında anıldı

Suruç: Onlar DAİŞ vahşetinin yaşandığı Kobanê'ye, oyuncak ve insani yardım malzemesi götürmek için yola düşen 33 düş yolcusuydu. Kobanê'nin yeniden inşa çalışmalarına katılmak için yola çıkan 33 devrimcinin, anarşistini yaşamını yitirdiği Suruç Katliamı'nın birinci yılında, ölümsüzleşenler anıldı.

Suruç Aileleri ve Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) 'nun çağrısıyla gerçekleşen anmada SGDF Eş Başkanı **Oğuz Yüzgeç**, Suruç Gazisi **Kenan Yıldizerler** ve yaşanan katliama tanıklık eden **Abdullah Demir** gazetemize konuştular.

Yapılan katliamla Türkiye ve Kürdistan halklarının buluşmasının engellenmeye çalışıldığını söyleyen Yüzgeç, "Suruç'ta yaşamını yitiren 33 düş yolcusu birer sembol artık. Türkiye'den Kürdistan'a, Kobanê direnişine uzanan bir sembol. 20 Temmuz'da bu katliamı yaparak Türkiye'den, Gezi'den Kürdistan'a uzanan devrim köprüsünü yok etmek istediler. Türkiye halklarıyla Kürdistan halklarının buluşmasını engellemek istediler. İki halkın birleşik mücadelesini katletmek istediler" dedi.

20 Temmuz 2015'te gerçekleşen katliamın, yeni savaş konseptinin de başlangıç tarihi olduğunu belirten Yüzgeç, devletin bu katliamdan sonra topyekûn bir savaş politikası izlediğini ifade etti. Yüzgeç, "Suruç katliamından sonra devlet topyekûn savaş ilan etti. Saray darbesi Ankara katliamından sonra da Cizir, Sûr ve bir bütün Kürdistan'a yayılan katliamlar zincirini devam ettirdi" diye konuştu.

Katliamın birinci yıl dönümüne girerken, devletin saldırılarını artırma çabası içinde olduğunu söyleyen Yüzgeç, "Şimdi birinci yıl dönümündeyiz katliamın. Bu yıl dönümünde devlet daha büyük saldırılara hazırlanıyor. Devlet faşist rejimini daha fazla tesis etmek için mücadeleye girişiyor" dedi.

"Halklar meydanları doldursun, katillerden hesap sorsun"

Tüm işçi, emekçi halklara çağrı yapan Yüzgeç şöyle konuştu; "Bu Saray Darbesi Suruç'ta başladı. Suruç katliamının yıl dönümü de bu faşizme karşı mücadelenin tarihlerinden biri

olsun. 20 Temmuz Saray Darbesi'nin başladığı bu tarihe karşı işçiler, emekçiler, halklar meydanları doldursun, katillerden hesap sorsun."

Yaşanan patlamada vücudunun belli yerlerine şarapnel parçalarının isabet etmesi sonucu yaralanan Suruç gazisi **Kenan Yıldizerler**, patlamadan sonra sırtında hasar oluştuğunu, sol ayağında ise kalan bir bilye ile yaşamını sürdürdüğünü ifade etti. Yıldizerler, yaşananların kendisini yıldıramayacağını ve mücadeleye devam edeceğini belirterek "Yaşanan patlamada yoldaşlarımı kaybettim, yaralandım ama bunlar yıldıramayacak beni, mücadeleye devam edeceğim" dedi.

Devletin anmanın yapıldığı Amara Kültür Merkezi'ne şehit aileleri ve milletvekilleri dışında kimsenin alınmasına izin vermemesine değinen Yıldizerler, "Devlet anmayı engellemek için elinden geleni yaptı. Şehit aileleri ve milletvekilleri dışında biz gaziler dâhil kimse alınmadı anmanın yapılacağı alana. Bütün bu engellemelere rağmen buraya gelenlerin içindeki o azim ve yürek her şeye bedel. Her ne kadar buraya gelen insanların anmaya katılmaları engellenmiş olsa da önemli olan buraya gelip birliktelik mesajı vermektir. Önemli olan bu ülkede mücadele azmini yitirmemiş olan insanların olduğunu göstermekti" diye konuştu.

Katliam sonrası devletin izlediği savaş politikaları sonucu Kürt ulusu dışındaki muhalif kesimlerin büyük oranda sindirildiğini söyleyen Yıldizerler şunları söyledi; "Şu an bir tek Kürtleri teslim alamıyor devlet. Kürtler dışındaki toplumsal muhalefet sindirilmiş durumda. Türkiye'deki halkların birçoğu bugün AKP iktidarına biat ediyor. Devlet muhalif kesimlere yönelik ciddi bir şiddet uyguluyor."

Suruç'ta yaşayan ve yaşanan katliama tanıklık eden **Abdullah Demir** ise Kobanê'ye geçmek üzere Suruç'a gelen grubun kendilerine umut kaynağı olduğunu belirtti.

Devletin DAİŞ eliyle Rojava'da kirli bir savaş yürüttüğünü ve bu anlamda grubun Kobanê'ye geçmek üzere Suruç'a gelmelerinin önemli bir dayanışma mesajı olduğunu söyleyen Demir, "Geçen yıl bizlere destek olmak için gelmişlerdi. Buraya gelerek mücadeleyi birlikte yürütmemiz gerektiği mesajını verdiler. Devlet Rojava'da DAİŞ eliyle kirli bir savaş uyguladı. Devletin bu savaşına karşı geçen yıl 20 Temmuz'da buraya Kürt halkıyla dayanışmak için gelen ve şehit olan yoldaşlarımızın da bizlere gösterdiği gibi, Kürdistan'daki bu savaşı bütün halklar beraber mücadele verecek yenebiliriz. Bu anlamda mücadeleyi hep beraber yükseltmeliyiz" dedi.

İstanbul: Gazi Mahallesi Mezarlığı'nda bulunan **Cemil Yıldız**, **Duygu Tuna**, **İsmet Şeker**'in mezarları başında anma düzenlendi. Anma katliamın düzenlendiği saatte başladı. Suruç gazilerinin, ailelerin katıldığı anmada **ESP**, **SKM**, **SGDF**, Mücadele Birliği ve **Partizan** temsilcileri de yer aldı.

Amed: Suruç katliamında yaşamını yitiren SGDF'li **Veysel Özdemir**, Bağlar Yeniköy Mezarlığı'ndaki mezarı başında anıldı. Anmaya Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı **Gültan Kışanak**, **ESP**, **HDP**, **DBP**, **MEYADER** temsilcileri ve demokratik kitle örgütü temsilcileri katıldı.

Samsun: Bafra'da Suruç şehidi **Mert Cömert** mezarı başında anıldı. Patlamanın yaşandığı saatte ailesi ve yoldaşları mezar başında buluştu.

Adana: Emek ve Demokrasi Güçleri, katliamın birinci yılı dolayısıyla İHD Adana Şubesi'nde basın toplantısı düzenledi.

Miştênûr Kampı: Qamişlo'da **Halkların Birlik ve Dayanışma Bürosu (Saziya Yekîti û Piştgiriya Gelan-SYPG)**, Suruç katliamının yıl dönümü dolayısıyla Miştênûr Kampı'ndaki çocuklarla anma etkinliği düzenledi. Suruç şe-

hitlerinin resimlerinin asılı olduğu taşıta "Birlikte savunduk birlikte inşa edeceğiz" şiarlarının yazılı olduğu pankartlar asılırken çocuklar da ellerinde Suruç şehitlerinin fotoğraflarını taşıdı.

Medya işbirliğiyle OHAL'e...

Darbeleri artık televizyonlardan izlediğimiz bir dönemde olduğumuzu, 15 Temmuz darbe girişimi ile birlikte öğrenmiş olduk. Başarısız bir askeri darbe girişimi yerini sivil bir darbeye bırakarak, sistemin kendini tekrardan inşa edeceği bir döneme bıraktı anladığımız. Halbuki 1960, 1971 ve 1980 darbe dönemleri ya radyodan ya da basılı yayınlardan kısıtlı bir şekilde takip edilebiliyordu. Şimdi ise, TBMM'nin bombalanmasını canlı yayında "izledik."

Türkiye'de darbeler siyasi yaşamı şekillendirirken önemi azımsanmayacak olan medyayı unutmamak gerekir. Çünkü medya, yaşamın nabzını bir bütün tutan politik bir aygıt rolünü üstlenmiş durumda. 1960, 1971 ve 1980 darbe dönemlerinde radyo veya basılı yayınlar etkin kliği destekleyerek taraf olur ve taraf olunan kliğin iktidarı ele geçirmesinde destekleyici yerde dururdu. 1980 darbesini gerçekleştirenler, darbenin ilk gününden itibaren radyo televizyon ve gazeteler aracılığıyla propaganda çalışmaları yürüttü ve darbenin meşruluğunu ileri sürmeye çalıştı. Cunta lideri Kenan Evren, oluşturulan MGK kararıyla sık sık TRT ekranlarına çıktı. Darbenin gerekçelerini sıralayarak kamuoyunu darbenin meşruluğu konusunda ikna etmeye çalıştı.

"İlahi adalet" in tesisi

Tabii şunu belirtmek gerekir öncelikle; Cemaat veya AKP arasında ideolojik hiçbir fark yoktur. Beslendikleri "ilahi adalet" aynı. Fakat 15 Temmuz darbe girişimi medya, kitlelerin sokağa çıkması ve büyük ihtimalle kurulan koalisyonun dağılmasıyla AKP otokrasisinin güçlenmesinde etkin bir rol oynadı. Hangi haber kanalını açarsak karşımıza bakanlar, milletvekilleri ile Erdoğan çıkıyordu ve bu kitlelerin sokağa çıkmasında, darbe karşıtlığında kitlelerin örgütlenmesini beraberinde getirdi. Medyanın kitleleri hareketlendirme etkisini görmenin önemli olduğunu düşünüyoruz. Çünkü

Gezi İsyanı'nın, Kobanê Serhildanı'nın organize edilmesinde, belli bir örgütlülük düzeyine ulaşmasında, sosyal medya ve TV'lerin etkisi herkesçe aşikardır. Bu yüzden AKP 15 Temmuz'dan itibaren "ilahi adalet", "demokrasi" havariliği yaparak kitleleri ikna yoluna gitti ve bunu kısmi ölçüde başardı.

AKP demokrasisi "çalsa da yapıyor"

Kenan Evren'in yaptığını şimdi Erdoğan yapıyor. TV ekranlarında "demokrasi"nin savunulması çağrılarını yaparak kitleleri sokağa çağırıyor ve '80 darbe dönemini aratmayan uygulamalara imza atıyor.

17-25 Aralık yolsuzluk dosyalarının ortaya çıkması da örnek olabilir. Çelişkilerin giderek derinleştiği ve darbe süreci ön koşulunun hazırlanması noktasında medyanın işleyiş biçimiyle iktidarda olan AKP'yi devirme planı devreye sokulmuştu. Fakat Erdoğan yıllardır "tek adam" olma hayaliyle yürütülen kampanyalarla yaşamın her alanına sirayet ederek, belli bir kesimde inancı doruk noktasına ulaştırdı. Kitleler "çalsa da yapıyor" mantığını medyanın ideolojik saldırıları sonucu içselleştirdi. Bu sonuçla ezilenlere yönelik yapılan tüm saldırılar "demokrasi" kılıfı giydirilerek çok rahat yapılabiliyor. 15 Temmuz gecesi sokağa çıkan kitleye, Erdoğan ve medya işbirliğiyle devrimci demo-

kratların etkin olduğu, Kürt, Alevilerin yoğunluklu yaşadığı mahalleleri hedef gösterilerek, kendisinden olmayana yönelik nefret söylemi, kadına yönelik taciz vb.nin önü açılmak istendi. Bu medyanın tartışmasız gücünün bir göstergesidir. Kitlelere rahat ve geniş bir şekilde ulaşılmanın verdiği özgüvenle birlikte darbe girişiminin başarısızlıkla sonuçlanmasının doğurduğu avantajı Erdoğan otokrasi yolunda medya işbirliğiyle devam ettirdi. Ve 3 ay sürecek olan OHAL'in medya tarafından kitlelere propagandasını "devletin bekası" açısından "demokrasi"ye geçiş için kullanmaya başladı.

Sansür, yasaklama ve kapatmalara karşı meşruluğumuzda ısrar edelim

Durum, ezilenler cephesinde sancılı günleri getirecektir. Fakat son bir yıldır sansür, yasaklama, kapatma, gözaltı, tutuklama, katliamlarla AKP iktidarı tarafından emekçilere, işçi sınıfına, köylüye, kadına karşı aralıksız bir şekilde sürdürüldü. Ve bunu merkezileşmiş medyasıyla aktif bir şekilde "terörle mücadele" kılıfıyla kullanıyordu. Şimdi de "darbe destekçisi" etiketiyle bunu sürdürme adımlarını atmaya meşgul! Dolayısıyla devrimci, demokrat, yurtsever kesimlerin bu durumda dayanışmayı yükseltmesi, meşruluğundan beslenerek tarihsel haklılığında ısrar etmek olacaktır.

Dersim askeri-sivil darbeye karşı sokaktaydı

Dersim: Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla bir araya gelen kitle ne askeri darbe, ne sivil diktatörlük istiyoruz diyerek sokağa çıktı; darbe girişimi sonrasında Alevi ve Kürt mahallelerine yönelik saldırıları protesto etti.

Sanat sokağında "Ne askeri darbe, ne sivil diktatörlük!" pankartıyla toplanan kitle Seyit Rıza'ya doğru yürüyüşe geçti. Aralarında HDP milletvekili **Alican Önlü**, Dersim Belediyesi Eşbaşkanı **Nurhayat Altun**'un da olduğu kitle, "Ne askeri darbe, ne diktatörlük", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarıyla Seyit Rıza Meydanı'na geldi.

Burada kitle adına basın açıklamasını

Demokratik Alevi Dernekleri Eş Genel başkanı **Ayten Şimşir** okudu. Açıklamada 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında AKP'nin çağrısıyla "darbe karşıtlığı" üzerinden sokağa çıkan kesimlerin Alevi ve Kürt mahallelerine yönelik saldırılarına dikkat çekildi.

Gezi sürecinde halkın sokağa çıkmasını yasaklayan zihniyetin şimdi ise taraftarlarını polis desteğiyle salâ okuyarak sokağa çağırıldığına değinen Şimşir, "Sokağa çağrı ve demokrasi bayramı adı altında faşizm toplumsal alanın her tarafına nüfuz ettirilmek istenmektedir" sözleriyle yaşanan saldırılara değindi.

İşkenceci polisi savunan savcıya gözaltında "işkence"

H. Merkezi: Darbe Girişimi'nin ardından birçok asker, savcı ve polise yönelik gözaltılar sürerken Aydın-Didim'de gazetemiz okurlarına dava açan savcı da tutuklandı.

Daha önce Didim'de gazetemiz Özgür Gelecek'in bir sayısına soruşturma başlatılan, gazetemiz okurlarına dava açan savcı Abdullah Altınbaş, YDG afişlerinin yapılması sırasında işkenceyle gözaltına alınan okurlarımızın şikayetlerine karşılık "Türk polisi öyle şeyler yapmaz. Ben şikayetinizi kabul etmiyorum" demişti.

Aynı savcı gözaltına alınırken "Türk polisi tarafından hakaret ve darp gördüğünü" ifade etti.

15 Temmuz'un ardından hapishanelerde "darbe"!

15 Temmuz'da akşam saatlerinde başlayan ve 16 Temmuz günü tüm gece devam eden "askeri kalkışma" ve ardından AKP tarafından ilan edilen OHAL'in ilk baskıları ve hak gaspları hapishanelerde başladı.

Darbe girişiminden önce birkaç hapishanede başlayan baskılar, ilan edilen OHAL'in hedefini işaret ediyor. Ülke genelinde artan baskılar sonucu tutuklamalar ve hapishanedeki tutsak sayısı artmışken, darbeci askerlerin sayısı ile bu sayı çok daha ciddi boyutlara ulaştı. Malum girişim sonrası ise darbe dönemlerini aratmayan uygulamalar başladı.

Hapishane idareleri tarafından, **Mezopotamya Hukukçular Derneği** (MHD) ve **Özgür-lükçü Hukukçular Derneği** (ÖHD) üyesi avukatların müvekkilleri ile görüşme çabaları sırasında, "Adalet Bakanlığından ikinci bir emre kadar tutuklu ve hükümlü ziyareti yasaklanmıştır" cevabı verilirken, avukatların yazılı emrin kendilerine gösterilmesi için talepleri de sonuçsuz kaldı. Avukatların hapishane idarelerinden alabildiği sınırlı bilgilerden biri de Adalet Bakanlığı tarafından politik tutsaklar tahliye edilse bile güvenlik güçlerine haber verilmesi ve tutsakların tahliye edilmemesi yönünde emir gönderdiği oldu.

Bakırköy Kadın Hapishane'de ise tutsaklara işkence uygulandı. Yasağa karşı oturma eylemi yapan **Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Dayanışma Derneği** (TAYAD) başkanı **Fahrettin Keskin**, "Tutsaklarımızı gözümün önünde liç edeceklerdi" dedi, tutsak yakını Elif Ak-

demir ise, baskıların darbe öncesinde kitap, dergi sınırlaması ve birbirleriyle görüşme haklarının engellenmesiyle başladığını hatırlattı. Akdemir, "...tutsakların sürüklenişini, kafalarına sandalyelerle vuruluşunu, her şeyi gördük" yaşanan işkenceyi aktardı.

Hapishanelerde hak gaspları arttı

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishane'de tutsakların hafta içi görüşleri tekrar başladı; ancak 1 saat olan görüş süresi yarım saate indirildi. Tutsak aileleri, darbe girişimi bahanesiyle hücrelere kameraların yeniden takıldığını ifade ettiler. Diğer yandan hapishane yönetimi, darbecilerin Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishane'ye getirileceğini öne sürerek ağırlaştırılmış müebbet cezası alan tutsakların bulunduğu hücrelerin haricindeki hücrelerdeki tutsak sayısını arttırdı; 3 kişilik hücrelere, 6 kişi yerleştirildi. Ardından da darbecilere yer açmak amacıyla Sincan F Tipi Hapishanelerdeki tutsaklar sürgün sevkle çeşitli hapishanelere gönderildi.

Sincan Kadın Kapalı Hapishane'de tutulan TKP/ML dava tutsağı **Resmiye Vatanserver**, 15 Temmuz Askeri Darbe Girişimi sırasında ve sonrasında hapishanede yaşananlara ilişkin gazetemize faks çekerek bilgi verdi. "Daha ilk saatlerde suları kestiler. Zaten su kesintileri vardı fakat kesinti süresini uzattılar. 16'sı sabah saatlerinde TV yayınları kesildi. 17'si öğle saatlerinde, yaklaşık 24 saatten fazla bir zaman TV yayını yoktu. Hapishanedeki telefonlarda sadece iç hatlar çalışır du-

rumdaydı. UYAP sistemi de 24 saat kadar kapalıydı. Tüm sevkler (hastaneye gidişler vb.) durduruldu. Alandaki asker sayısının artırıldığını öğrendik" diyerek uygulanan baskıları bildirdi.

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de siyasi tutsakların ailelerinden gelen bilgiye göre, 15 Temmuz'un ardından siyasi tutsaklara yönelik hak gaspları artırıldı. Hapishane yönetimi 3 kişilik hücrelerde tutsak sayısını artırarak 6 kişiye çıkardı. Ranza verilmeyen tutsakların yerde yattığı belirtildi. Gerekçe olarak hapishaneye getirilecek darbeciler öne sürüldü, ayrıca hapishane yönetimi tarafından "ikinci bir emre kadar" günlük 1 saat olan spor, kütüphane, sohbet aktiviteleri durduruldu.

Kocaeli Kandıra 2 No'lu F Tipi Kapalı Hapishane'de tutuklu bulunan **Nimet Çaçan**'ın ailesi vasıtasıyla aktardığı bilgilere göre; tutsaklar hapishanede üç kişilik hücrelerde kalıyorlarken, darbe girişimi sonrası tek ve çift kişilik hücrelere konuldular. Hapishane yönetimi tutsakların dışarıdan bilgi almasını engellemek amacıyla televizyon ve radyoları el koydu, gazete almalarını engelledi. 21 Temmuz OHAL ilanı sonrası AKP'li Numan Kurtulmuş; "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi askıya alınmıştır" açıklamasında bulundu. 3 ay sürecek OHAL ile birlikte hapishanelerde yaşanan baskı ve şiddetin artması muhtemelen, hak gaspları ise demokrasi maskesi altında yapılıyor.

"Demokrasi OHAL'le değil, demokratik halk iktidarıyla gelecek!"

H. Merkezi: Meclisten 115 ret oyuna karşın 346 oyla kabul edilen OHAL tezkeresine ilişkin **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Merkez Komitesi** bir açıklama yaptı. Elimize e-posta kanalıyla geçen açıklamada "Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden emekçi halka" seslenilerek faşist diktatörlüğün halkla bir kez daha dalga geçmeyi tercih ederek, kendi içindeki kışımayı halka fatura etmekten bir saniye bile tereddüt etmediği ifade edildi.

Açıklamada, faşist diktatörlüğün var olan siyasal krizini bir kez daha ezilenlerin hak ve özgürlüklerinin daha fazla kısıtlanması için bir fırsata çevirdiği, ezilenlerin devrim ve demokrasi mücadelesine seferber olmasını engellemek için kullandığına dikkat çekildi.

TKP/ML MK, "Devrimci durum her geçen gün bir önceki günden daha ileriye doğru geçmektedir. Egemen sınıfların krizi devrimi örgütleme olanaklarına daha güçlü bir zemin sunmaktadır. Devrimciler bu yeni saldırı dalgasının hızla halka ve kendilerine daha güçlü yöneleceğini unutmamalıdır. Mücadele olanaklarını genişlet-

tiği gibi mücadele koşullarını daha fazla zorlu hale getirecektir" dedi.

"Egemenlerin iç boğuşması ezilenlere değil, egemenlere fatura edilmelidir. Bu yapacak olan da komünistlerin, devrimcilerin,

yurtseverlerin önderliğinde örgütlenmiş halk güçleridir" denilen açıklama sloganlarla ve faşist diktatörlüğün OHAL'ine, askeri darbesine karşı mücadele ve örgütlenme çağrısı yapılarak sona eriyor.

Gerillalar, gözaltına aldığı Erkan Doğan'ı cezalandırdı

H. Merkezi: Dersim'de TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından gözaltına alınan Erkan Doğan'ın cezalandırıldığı iddia ediliyor.

Tunceli Valiliği tarafından yapılan açıklamada şu ifadeler yer verildi: "18 Temmuz 2016 günü Hozat istikametinden Tunceli istikametine seyreden araç (vasıta) (araç) Atadoğdu Köyü Çet Deresi mevkiinde 3 TKP/ML TİKKO terör örgütü mensubu tarafından durdurulmuş, araç (vasıta) (araç) içerisinde bulunan B.K. ve E.K. isimli şahıslar araçtan indirildikten sonra, TKP/ML TİKKO terör örgütü mensupları araçta bulunan E.D. isimli şahsı yanlarına alarak bahse konu araç (vasıta) ile bölgeden kaçmışlardır. Konuyla ilgili adli tahkikata devam edilmektedir"

TKP/ML TİKKO militanları tarafından

gözaltına alınan Erkan Doğan'ın cansız bedeni kaçırılma tarihinden 4 gün sonra Dersim Merkez'e bağlı Okurlar köyü yakınlarında bulundu. Köylülerin Doğan'ın cesedini bulmalarının ardından çok sayıda kolluk bölgeye sevk edildi.

Halk ordusunun Erkan Doğan isimli şahsa ilişkin ANF'de yayımlanan habere göre yaptığı açıklamada şu ifadeler yer aldı:

"6 Mayıs gecesi Dersim'in Geyiksuyu bölgesinde yaşanan çatışmada Rıza ve Sinan yoldaşlarımız şehit düşmüştü. Yoldaşlarımızın şahadetinde rolü olan ve tespit edilen bir kişi yakalanmıştır. 21 Temmuz günü bu kişi kaçmak istemiştir. Vurularak öldürülen bu şahıs Sinan ve Rıza yoldaşlarımızın şehit edildiği yere bırakılmıştır."

Klikler arası tercih değil

halk demokrasisi

den de onlar için “demokrasi”nin katliam, zulüm, hak gaspı olduğunu bildiğimizden bu bizler için çok şaşırtıcı bir yan taşımamaktadır, süreç onların “demokrasi”sini teşhir etmiştir/edecektir.

Diğer yanıyla halk kitleleri üzerinde “yasal” olarak uygulanacak olan katliam, zulüm ve hak gaspına karşı kitlelerin çaresiz olmadığı açıktır. 4. yılını tamamlayan Rojava Devrimi bunun kanıtlarından biridir. DAİŞ zulmü ve Esad yönetimi arasında bir tercih yapmaktansa alternatif yaratan ve bu alternatif ışığında DAİŞ ve Esad’a karşı bir direniş oluşturarak özyönetim ilan eden Rojava halkı, geleceğini inşa etmeye devam ediyor.

Rojava umudu tazeliyor!

19 Temmuz 2012’de özyönetim ilan edilen Rojava’da ezilenler, kendilerine dayatılan baskı, zulüm ve haksız savaş reddettiler. YPG/YPJ önderliğinde DAİŞ zulmüne karşı direnen, topraklarını çetelerden temizlemek adına direnişlerine devam eden ve Rojava’yı-geleceğini yeniden inşa eden halk, bugün bizler açısından TC devletinde yaşanan klik savaşı ve faturasını halka çıkarmaya çalışanlara karşı önemli bir duruşu ifade ediyor.

4. yılında Rojava Devrimi’nin doğru okumamız gereken yanı, **zulme karşı direnmek, alternatifsizliğe karşı alternatif yaratmaktır**. Rojava’nın AKP’nin kırmızı çizgisi olması’nın sebeplerinden biri de budur! TC’nin Rojava’da can bulan Kürt Ulusal Hareketi’nin tasfiyesi dışındaki amaçlarından biri de zulme ve katliama karşı olan umudu yok etmektir.

TC devletinin AKP eliyle halka yönelik 1 yıldır uyguladığı adı konulmamış OHAL hali ve bugünkü haliyle yasallaşan OHAL’ine karşı Rojava’nın umudunu yaşadığımız topraklarda yaşatmak bu yüzden önemlidir. Yasaklara karşı sokakları mesken eylemek, oluşturulan toplumsal kutuplaşmaya karşı “demokrasi”lerini teşhir etmek, halk demokrasisinin propagandasını yapmak, T. Kürdistanı’nda dayanışmayı örmek bu umudu yaşatmanın yolu ve yöntemidir.

Hakim sınıflar arasındaki klik savaşı 15 Temmuz Askeri Darbe Girişimi ile had safhaya ulaştı. Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) içerisindeki Gülen Cemaati’ne yakın isimler tarafından planlandığı ifade edilen ancak AKP’nin hamleleri ile boşa düşürülen darbe hamlesinin ardından AKP kendini süreçten güçlenmiş pozisyonda çıkardı. Gezi İsyanı sırasında “yüzde 50’yi zor tutuyorum” diyen dönemin başbakanı, bugünün cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan, kitesini 15 Temmuz akşamından itibaren darbeye karşı sokaklara çağırıyor, “demokrasi”ye sahip çıkma çağrısında bulundu.

Toplumsal kutuplaşmayı en başından beri kendisine ilke edinen ve bu kapsamda politika üreten AKP, bu süreçte ezilenlerin birliğini parçalamak için “demokrasi bayramı” adı altında adımlar attı. Halk, asker ve AKP arasında bir tercih yapmak zorunda bırakılarak “darbe yanlısı” ya da “darbe karşıtı” olarak damgalanmak istendi. Böylece her ikisinin de bir iktidar dalaşının sonucu olduğu gözden kaçırılmaya çalışıldı/çalışılıyor.

İki kliği birleştiren nokta:

Ezilenlerin mücadelesi

Oysa bu kadar ayrıksı duran iki kliği aynı safata birleştiren çok önemli bir hedef var: ezilenlerin birliği, ezilenlerin mücadelesi. Başarısızlığa uğrayan askeri darbenin ilk hedefi AKP’nin tasfiye edilmesiyken ikinci hedefi kuşkusuz devrimci mücadelenin tasfiye edilerek yok edilmesi olacaktır. Başarıya ulaşan

AKP ise bugünkü haliyle Gülen Cemaati’ne ilişkin ne varsa tasfiye etmeye çalışıyor. TSK’dan MEB’e, meclise, yargıya, birçok kesime yaptığı operasyonlarla başladığı tasfiye rüzgarı başarıya ulaştığında diğer hedefe yani yurtsever, devrimci, demokrat kesimlere yoğunlaşacağı açıktır. Ki yaklaşık bir yıldır süren gözaltı, tutuklama ve infaz uygulamaları, bu dönemde ilan edilen 3 aylık OHAL ile yasal kılıfa büründürülmüştür. AKP nezdinde TC devleti yakaladığı fırsatı Kürt ulusu başta olmak üzere işçi ve emekçilere, ezilen inançlara, kadınlara, LGBTİ’lere karşı daha yoğun bir şekilde kullanacaktır.

Kitlelerin yaklaşık bir yıldır sokağa çıkışı, kolluk kuvvetleri aracılığıyla düzenlenen saldırılar, DAİŞ işbirliğiyle gerçekleştirilen bombalı saldırılarla engellenmeye çalışılırken TC/AKP, ilan ettiği 3 aylık OHAL ile halkın kendisine karşı sokaklara, meydanlara çıkışını engelleme uygulamalarını yasal kılıfa büründürmüştür. İşçi direnişlerini ve grevlerini OHAL ile yasaklayacak olan devlet, işçilerin hak arama mücadelelerine ket vurmaya çalışacaktır. Devrimci, demokrat ve ilerici basına yönelik halihazırda var olan gözaltı, tutuklama ve soruşturma silsilesi, bu süreçte kuşkusuz daha da artacaktır.

“Demokrasi”den OHAL çıktı

İşin özü, 15 Temmuz’dan beri “demokrasi” söylemine sığınarak, hatta 15 Temmuz’u “Demokrasi Bayramı” ilan ederek klik savaşını kazanmaya çalışan AKP, OHAL ile niyetinin ne olduğunu açığa çıkarmıştır. Öncesin-